

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
สิงหาคม 2560

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
จิตชญา บาลโสง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

สิงหาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
สิงหาคม 2560

จิตขญา บาลโสง. (2560). สภพแวลลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตรและ
สังคมศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: ปณิธิพิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ดร.ประภัสรา ธโนศวรรย์, ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายดังนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อ
สภพแวลลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ 4 ด้าน คือ สภพแวลลอมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อม
ด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต จำแนกตามชั้นปี คณะที่ศึกษา และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่ม
สาขาวิชามนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาค
การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น
แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท จำนวน 44 ข้อ ซึ่งมีค่าความ
เชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของนิสิตต่อสภพแวลลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่ม
สาขาวิชามนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมเกือบทุกด้านอยู่ใน
ระดับมาก ยกเว้นความพร้อมด้านเทคโนโลยีที่มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง 2) นิสิตชั้นปี
ต่างกัน มีความเห็นด้วยต่อสภพแวลลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตรและ
สังคมศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 3) นิสิตที่
ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีความเห็นด้วยต่อสภพแวลลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชา
มนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่าง
กัน 4) นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความเห็นด้วยต่อสภพแวลลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละ
ด้านไม่แตกต่างกัน

LEARNING ENVIRONMENT OF PROGRAMS IN THE HUMANITIES AND
SOCIAL SCIENCES OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY.

AN ABSTRACT
BY
JITCHAYA BANSONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Education Degree in Education Administration and Management
at Srinakharinwirot University
July 2017

Jitchaya Bansong. (2017). *Learning Environment of Programs in the Humanities and Social sciences of Srinakharinwirot University*. Master Thesis. M.Ed. (Higher Education).
Bangkok: Graduate school, Srinakharinwirot University. Advisor Committee.
Dr. Prapassara Thanosawan ,Dr.Chakrit Ponathong.

The objectives of this research are to study and compare the opinions of the students on environment which is conducive to learning of the Humanities and Social Sciences disciplines of Srinakharinwirot University (Prasarnmit Campus) in 4 areas: the physical environment, media and equipment, technology, and student services which are conducive to learning of the Humanities and Social Sciences groups according to the years, faculties and academic achievement. Subjects of this research are 380 students in their first to final years in the Humanities and Social Sciences disciplines of Srinakharinwirot University in the second semester of the academic year 2016. The researchers used the Linkert's Scale questionnaire with the reliability of 0.974. Statistical analysis in this research were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance, and Scheffe's test.

The results of the study show that: 1) The students studying in the first to final years of the Humanities and Social Sciences disciplines highly agreed on the environment that is conducive for learning in three areas except for technology which they averagely agreed on. When considering each area, it was found that.2) The students in all years show no differences in their opinions on the environment conducive for learning. 3) The students from all faculties show no differences in the overall areas of the environment conducive for learning. 4) The students with different academic achievement show no differences in their opinion on each area.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ของ
จิตชญา บาลโสง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จักรชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.ประภัสรา ฐโนศวรรย์)

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)

.....ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ประภัสรา ฐโนศวรรย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ประภาศรี พรหมประกาย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ โดยตั้งแต่เริ่มต้นการทำปริญญานิพนธ์จาก อาจารย์ ดร.ประภาศรา ธโนศวรรย์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์ ได้อนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร อาจารย์ ดร.ประภาศรา ธโนศวรรย์ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และอาจารย์ ดร.ประภาศรี พรหมประกาย ได้ให้ข้อเสนอปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในสาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท (การอุดมศึกษา) ปีการศึกษา 2555 ทุกท่าน และขอขอบคุณคุณวิรงรอง สิตไทย คุณอรอนงค์ บินสมประสงค์ คุณวรรณศรี แท้มพรหมรินทร์ คุณอนุสรณ์ จำปีเรือง เป็นอย่างยิ่งที่คอยช่วยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน ตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณสุทัศน์ัย ขอมธิดา ที่ให้คำปรึกษาด้านสถิติ

ขอขอบคุณ คุณกรอุษา ศรีสุวรรณ คุณรวีวรรณ วรรณจันทร์ สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้โอกาสและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัย ตลอดมา

ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ตลอดจนผู้ประสานงานวิจัยทุกท่าน ที่ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัว ที่คอยเป็นแรงสนับสนุนในทุกๆ ด้าน ให้ข้อคิดและยังเป็นกำลังใจสำคัญที่สุดให้แก่ผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนสามารถสำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ และบุคคลที่มีพระคุณ และเคารพรักทุกท่าน

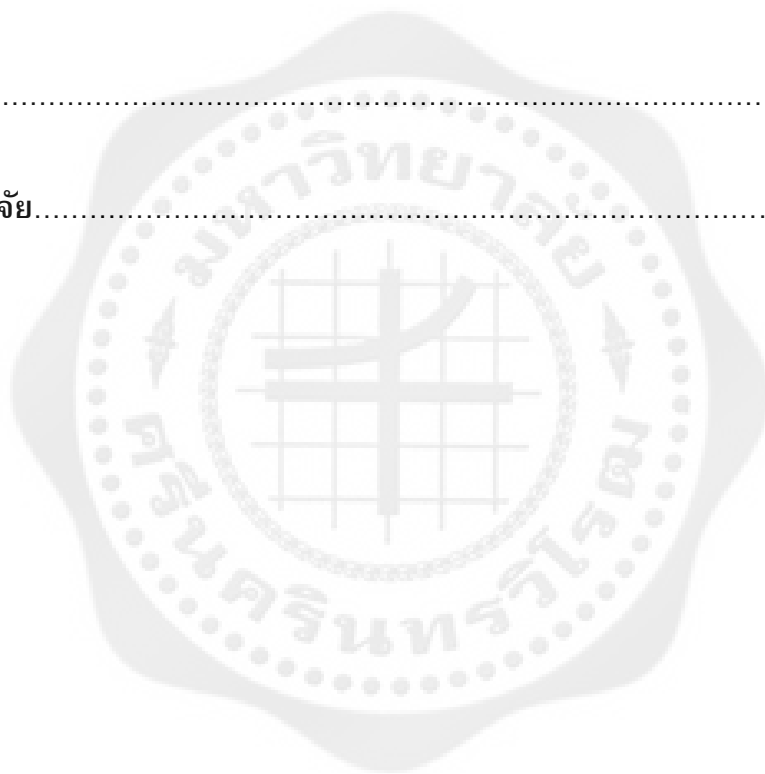
จิตชญา บาลโสง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานของการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม	14
องค์ประกอบของสภาพแวดล้อม	18
ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้	37
การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	50
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
ลักษณะของเครื่องมือ	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
การจัดกระทำข้อมูล	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
สรุปผลการวิจัย.....	78
การอภิปรายผล.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	85
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก	96
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	125

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	51
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	57
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	59
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นรายข้อ.....	60
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ เป็นรายข้อ.....	61
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี เป็นรายข้อ.....	62
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต เป็นรายข้อ.....	63
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	64
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	69
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน...	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นมีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่ม สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และเป็นรายด้าน จำแนก ตามชั้นปีที่ศึกษา.....	71
12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นมีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่ม สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	72
13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นมีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่ม สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	73
14 ความถี่ของความคิดเห็นเดิมของนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ของนิสิต	75

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

9

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมในปัจจุบันเป็นยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีระดับความเข้มข้นของการผลิตแบบอุตสาหกรรมที่สูงที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ระบบเศรษฐกิจโลกที่เชื่อมโยงกันเป็นตลาดเดียว และมีตลาดการเงินทั่วโลกที่ส่งผลกระทบถึงกันจากตะวันออกไปตะวันตก รวมทั้งมีประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งกำลังกลายเป็น ความกังวลระดับโลก และหากมองเฉพาะประเทศไทยก็เห็นความเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากเมื่อเทียบกับหลายสิบปีก่อน ไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรของไทยที่มีขนาดเล็กลงอย่างมาก ความตื่นตัวในความเป็นประชาธิปไตยที่มากมายอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประวัติศาสตร์ (คณะอนุกรรมการกิจการเพื่อการสื่อสารสังคม.2554: 1) โดยเฉพาะในปี 2558 ที่ผ่านมา ประเทศไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลก เนื่องจากกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียมีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจโลก การรวมกลุ่มเศรษฐกิจภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย ตลอดจนกรอบความร่วมมือต่างๆ ได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย ซึ่งต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน ได้แก่ การพัฒนาคนเพื่อตอบสนองตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎกติกาต่างๆ ของอาเซียน เพื่อรองรับการแข่งขันที่สูงขึ้นเนื่องจากการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ แรงงาน และเงินทุนอย่างเสรี การปรับตัวหรือการกำหนดข้อตกลงร่วม เพื่อไม่ให้มีการเสียเปรียบกันในกลุ่มสมาชิกมากเกินไป เนื่องจากมีความแตกต่างของระดับการพัฒนาในประเทศกลุ่มอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.2556: 1)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นรากฐานสำคัญในการเพิ่มความเท่าเทียมในสังคมและเป็นตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น และก่อให้เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมซึ่งจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550: 1) และส่งผลต่อระบบการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านภาษา ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยี รวมถึงการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล รู้จักแยกแยะข้อมูล ตลอดจนพัฒนาให้มีความรู้เท่าทันโลก เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม รอดพ้นจากอบายมุข สิ่งชั่วร้ายในทางเสื่อมเสีย ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุดในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ มีคุณค่าทางสังคม ประเทศชาติ และโลก นั่นคือ การจัดการศึกษา (คณะอนุกรรมการกิจการเพื่อการสื่อสารสังคม. 2554: 4)

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างมากที่สุดอย่างหนึ่ง เพื่อพัฒนาให้บุคคลเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิต มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยที่ดีงามมีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้ ตลอดจนนำความรู้ไปใช้พัฒนาสังคม พัฒนาประเทศ (ธีระ รุญเจริญ และ วาสนา ศรีไพโรจน์. 2554: 8) ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตัวเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ซึ่งการจัดการเรียนรู้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ได้คิดเอง ปฏิบัติเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลาย จนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ โดยจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ กระตุ้น ทำทลาย ให้กำลังใจ ช่วยแก้ปัญหาและชี้แนะแนวทางการหาความรู้ที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543: 63) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถของมนุษย์ เพื่อผลิตบัณฑิตเข้าสู่ระบบการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษาจึงเป็นหัวใจและปัจจัยสำคัญ โดยหัวใจอยู่ที่โครงสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและสังคมในปัจจุบันและอนาคต ส่วนที่เป็นปัจจัยคือสังคมสารสนเทศ สังคมฐานความรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องตระหนักถึงกระบวนการเตรียมคนเข้าสู่ชีวิตและการปรับแต่งคนเข้าสู่งาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: ฉ - ช) และหลักการเตรียมคนเพื่อสร้างสังคมพัฒนาคนแบบยั่งยืนนั้น ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 – 2559 มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) มุ่งพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล
- 2) เพื่อสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้
- 3) เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมและเป็นฐานในการพัฒนาคนและสังคมคุณธรรม

(พนม พงษ์ไพบูลย์. 2541: 11)

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว นับว่าสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมจึงเป็นภารกิจสำคัญของการศึกษา โดยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงและเกิดผลกระทบต่อบุคคล เพื่อสร้างการเรียนรู้ เจตคติ พฤติกรรม ค่านิยมที่จะพัฒนาไปในทิศทางที่ดี (ธีระ รุญเจริญ และ วาสนา ศรีไพโรจน์. 2554: 114) นอกจากนี้ สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ (2542: 2-4) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมที่จะพัฒนาผู้เรียนได้ดีนั้น เกิดจากการจัดบรรยากาศในด้านต่างๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้แก่นิสิต โดยจัดให้ผู้เรียนเลือกเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเสรี ซึ่งจะก่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาในด้านอื่นตามมา และ ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2552: 5-6) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนนั้นต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างแท้จริง จึงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา โดยสถานศึกษาทุก

แห่ง ควรมีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนที่สะอาด และมีแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ ที่จะทำให้บรรยากาศการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย มีความปลอดภัย มีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน (คุรุสภา. 2559: ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับ ทัลตัน (Talton. 1984: 54) ได้กล่าวถึง การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ว่า ควรมีการจัดความพร้อมทางด้านกายภาพ ได้แก่ ห้องเรียน อาคารสถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ ความพร้อมสมบูรณ์ของเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีทางการศึกษา

นอกจากนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดการประเมินสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไว้ว่าด้วยเรื่องสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมของอุปกรณ์ ความพร้อมของเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการนิสิต ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2557: 90) ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนิสิต ถือว่าเป็นตัววัดทรัพยากร (Input) เนื่องจากเชื่อว่าสภาพแวดล้อมในเรียนรู้ที่ดีจะมีผลต่อคุณภาพของนิสิตที่ดีด้วย โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2557: 72-73)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ในปี 2496 จัดตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อผลักดันการศึกษาทางด้านวิชาชีพครูในช่วงที่วิชาชีพครูขาดแคลนและไม่สมดุลกับการขยายตัวทางสังคม อีกทั้งด้านการศึกษายังไม่ต่อสังคมด้วย เพื่อพัฒนาปรัชญา แนวคิดทางการศึกษาสมัยใหม่ให้สอดคล้องกับสังคมประชาธิปไตย ทั้งยังพัฒนาการศึกษาให้เป็นวิชาชีพที่มีระบบ แบบแผนและมีความพร้อมกับการประสาทปริญญาทางศึกษาศาสตร์ ทั้งในระดับบัณฑิต มหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต และได้รับการสถาปนาขึ้นในปี 2517 เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีปรัชญาว่า “การศึกษาคือความเจริญงอกงาม” หรือ “Education is Growth” รวมทั้งสอดคล้องกับ สีเทา – แดง ซึ่งสีเทาเป็นสีของสมอง หมายถึงความคิด ส่วนสีแดงเป็นสีเลือด หมายถึง ความกล้าหาญ จึงหมายรวมถึง คิดอย่างกล้าหาญ ทั้งยังเป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้และวิจัยบนฐานการศึกษาและคุณธรรม มุ่งสร้างสรรค์วัฒนธรรมสู่สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดให้มีการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีพันธกิจ คือ 1) ผลิตและพัฒนาบุคคลที่มีคุณภาพและคุณธรรมแก่สังคมโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ 2) สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ มีประโยชน์อย่างยิ่งยืนต่อสังคมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ 3) บริการวิชาการที่มีคุณภาพ จิตสำนึกและรับผิดชอบต่อสังคม 4) ศึกษาวิเคราะห์ และทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ 5) พัฒนาระบบบริหารที่มีคุณภาพ และธรรมาภิบาล (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559: ออนไลน์)

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจุดเริ่มต้นจากการศึกษาซึ่งเป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในช่วงเริ่มต้น ทั้งยังมีความหลากหลายของ

สาขาวิชาและมีความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตแต่ละคนจะแตกต่างกันสถาบันอุดมศึกษาจะต้องเพิ่มพื้นที่ทางการเรียนรู้ของนิสิตในแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม เพื่อเปิดโลกทัศน์สำหรับบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องจัดให้มีการศึกษาในระบบศิลปศาสตร์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: ง)

ในการจัดการศึกษาของกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่จะทำให้สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ของในด้านต่างๆ นั้น การจัดสภาพแวดล้อมนั้นถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาศักยภาพของนิสิต มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และการพัฒนาในทุกด้าน อีกทั้งยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยกล่อมเกลานุคลิกภาพของนิสิต ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม ยังสร้างความพอดีให้เกิดแก่สภาวะจิตใจของนิสิตได้พัฒนาอารมณ์และบุคลิกภาพของตนเองอย่างสมบูรณ์ (Astin. 1971: 3) ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของภูมิปัญญาในระดับสูง จึงมีส่วนในการนำสังคมให้ก้าวสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมั่นคงและมีเอกลักษณ์ มีจริยธรรมที่เข้มแข็ง (วิจิตร สินสิริ. 2534: 39) จึงถือว่า สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนานิสิตให้มีคุณภาพตามที่พึงประสงค์ และสถาบันการศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมให้พัฒนากระบวนการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้เพื่อเป็นการสำรวจความคิดเห็นทั่วไปของนิสิตที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์ตัวแทนนิสิต และพบประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้ (ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่1; ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่2; ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่3; ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่4; 2559: สัมภาษณ์)

สภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า จำนวนห้องเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ต้องเสียเวลาหาห้องเรียนใหม่ ต้องการพื้นที่หรือห้องสำหรับให้นิสิตได้พบปะพูดคุย ปรึกษาหารือกัน รวมไปถึงพื้นที่ใช้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น เพราะกิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและสนับสนุนการเรียนรู้ของนิสิตในด้านต่างๆ

ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ พบว่า บางรายวิชาที่ต้องเรียนรวม ซึ่งมีนิสิตจำนวนมาก แต่สื่ออุปกรณ์ไม่เพียงพอ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้อุปกรณ์เครื่องฉายต่างๆ ขาด ไม่มียืมสื่ออุปกรณ์สำรองไว้สำหรับใช้งาน

ความพร้อมด้านเทคโนโลยี พบว่า บริเวณภายในอาคารหรือภายในห้องเรียน สัญญาณ wifi ไม่ค่อยเสถียร ทำให้ไม่สามารถรับส่งข้อมูลได้ การค้นคว้าข้อมูลไม่ได้ประสิทธิภาพ และจำนวนคอมพิวเตอร์ยังมีไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ทำให้เกิดความล่าช้าทางการเรียนรู้

ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต พบว่า เจ้าหน้าที่ให้บริการจัดเตรียมเอกสารได้ไม่ตรงตามเวลาที่นัดหมายไว้ ซึ่งแจ้งรายละเอียดไม่ชัดเจน ทำให้เสียเวลาในการรอเอกสารและดำเนินการซ้ำ ควรมีจัดการให้เป็นระบบ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วให้มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนิสิตต่อประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญสำหรับผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านต่างๆ เช่น ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านความพร้อมของสื่ออุปกรณ์ ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี และด้านการให้บริการแก่นิสิต ซึ่งผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางกำหนดนโยบาย แผนงาน เพื่อส่งเสริม ปรับปรุง ประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 คณะ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน รวมจำนวน 7,412 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น แบ่งเป็น ดังนี้

1.1 ชั้นปี จำแนกเป็น

1.1.1 ชั้นปีที่ 1

1.1.2 ชั้นปีที่ 2

1.1.3 ชั้นปีที่ 3

1.1.4 ชั้นปีที่ 4

1.2 คณะที่ศึกษา จำแนกเป็น

1.2.1 คณะมนุษยศาสตร์

1.2.2 คณะสังคมศาสตร์

1.2.3 คณะศึกษาศาสตร์

1.2.4 คณะศิลปกรรมศาสตร์

1.2.5 คณะเศรษฐศาสตร์

1.2.6 วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น

1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.24

1.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 4 ด้าน ได้แก่

- 2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
- 2.2 ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์
- 2.3 ความพร้อมด้านเทคโนโลยี
- 2.4 ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมายถึง บรรยากาศทางการเรียนรู้ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งได้แก่ อาคาร สถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ เทคนิควิธีการทางสารสนเทศ และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลอื่น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้เรียนอย่างสูงสุด

1.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพโดยรอบที่อยู่รอบตัวที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ เน้นสร้างบรรยากาศเหล่านี้ให้เกื้อกูลและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดสรรอย่างคุ้มค่าและสมดุล โดยต้องมีสัดส่วนเหมาะสมกับนิสิต เหมาะกับการจัดการเรียนรู้ ตามความต้องการทั้งปริมาณและคุณภาพ เช่น อาคาร ห้องเรียน ห้องเรียนเฉพาะวิชา ห้องปฏิบัติการ สโมสรนิสิต สนามกีฬา ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพราะสิ่งเหล่านี้จะมีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ มีส่วนส่งเสริมต่อการสร้างแรงจูงใจ ให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจในสถาบัน ตลอดจนส่งผลต่อเนื่องในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต

1.2 ความพร้อมด้านอุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดองค์ความรู้เป็นสื่อกลาง นำความรู้ สื่อความหมายระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น เครื่องวิซวลไลเซอร์ เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เครื่องเล่นดีวีดี เครื่องขยายเสียง อุปกรณ์ต่อพ่วงต่างๆ ที่ช่วยให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.3 ความพร้อมด้านเทคโนโลยี หมายถึง การจัดเก็บ การใช้เครื่องมือในการรวบรวมประมวลผลข้อมูล รับส่งนำเสนอข้อมูล การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และและซอฟต์แวร์ต่างๆ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว เป็นพาหนะรับส่งข้อมูล ฐานข้อมูล การสืบค้นข้อมูล ซึ่งมีคอมพิวเตอร์เทคโนโลยี เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นตัวสนับสนุนและช่วยเหลือให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างสูงสุด

1.4 ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต หมายถึง การปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ ที่ช่วยให้นิสิตได้รับความสะดวกสบาย รวดเร็ว เป็นธรรมชาติเอื้อกัน โดยต้องคำนึงถึงความต้องการและอำนวยความสะดวกให้แก่ นิสิตเป็นหลัก เช่น การให้บริการทางการศึกษา กิจกรรมสวัสดิการนิสิต อาคารสถานที่ โสตทัศนูปกรณ์ การแนะแนวอาชีพ เป็นต้น เพื่อให้นิสิตมีความพร้อมในการเรียนรู้

และพัฒนานิสิตในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ ตั้งแต่เข้ารับการศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

2. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมายถึง สาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งกลุ่มสาขาวิชาออกเป็น 7 กลุ่ม ตามเกณฑ์การแบ่งกลุ่มสาขาวิชาที่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำหนด โดยประกอบด้วย คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

3. นิสิต หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยประกอบด้วย คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

4. ชั้นปี หมายถึง ระดับการศึกษาตามการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในการวิจัยนี้ กำหนดระดับชั้นปีไว้ 4 ระดับ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนิสิตที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาที่เรียนตลอดหลักสูตรของนิสิต ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผลการเรียนรู้สะสมของนิสิตในทุกรายวิชาที่เรียนนับตั้งแต่ภาคเรียนที่เริ่มเข้าศึกษา จนถึงภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป

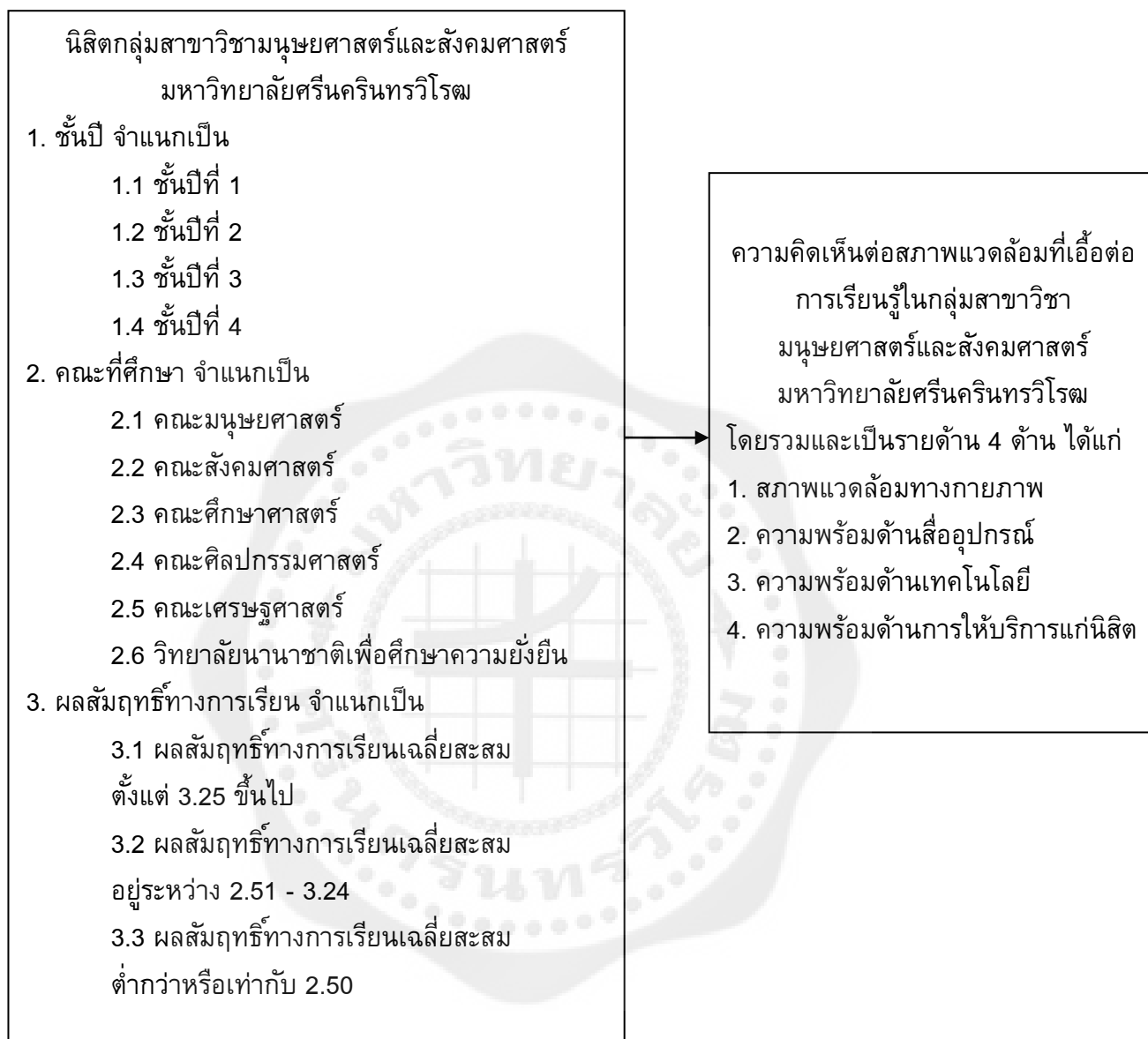
5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.24

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามลำดับดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม
 - 2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 2.2 ทฤษฎีการประเมินสภาพแวดล้อม
3. องค์ประกอบของสภาพแวดล้อม
 - 3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 3.2 ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์
 - 3.3 ความพร้อมด้านเทคโนโลยี
 - 3.4 ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต
4. ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้
 - 4.1 ชั้นปี
 - 4.2 คณะที่ศึกษา
 - 4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ความหมายของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนี้

อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2545: 53) ให้ความหมายว่า สภาพหรือสภาวะรอบตัวผู้เรียน เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และเทคนิควิธีการทางสารสนเทศ การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลอื่น ตลอดจนการแสวงหาแหล่งเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นสภาวะที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ การใฝ่รู้ ทำให้เกิดแนวทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิจิต เทพประสิทธิ์ (2549: ออนไลน์) กล่าวว่า มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่ง สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 13) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า สภาพแวดล้อมมี 3 ประเภท ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งมีชีวิต เช่น พืช สัตว์และคน

สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิต เช่น อาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ต่างๆ และสภาพแวดล้อมที่ถูกสร้างขึ้น เช่น กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นต้น

กฤษมันต์ วัฒนารงค์ (2555: ออนไลน์) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยส่งเสริมความคิด การแก้ปัญหา และจินตนาการ ให้เกิดการเรียนรู้ที่ดั่งใจได้ โดยสภาพแวดล้อมแบ่งได้ 2 ประการ คือ สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม สามารถพบเห็นได้ด้วยสายตา หรือสัมผัสจับต้องได้ และสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถรู้สึกได้ เป็นต้น

เพส และสเตอร์น (Pace and Stern.1965: 260) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการรับรู้จากเหตุการณ์ สภาพการณ์ ทำให้บุคคลในสถาบันต้องปฏิบัติตาม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพตนเอง

กู๊ด (Good.1973: 106) กล่าวว่า บรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนไม่ใช่เพียงสภาพแวดล้อมทางกายภาพเท่านั้น แต่รวมถึงระดับของอารมณ์และความรู้สึกด้วย

อาจสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมายถึง บรรยากาศทางการเรียนรู้ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งได้แก่ อาคาร สถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ เทคนิควิธีการทางสารสนเทศ และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลอื่น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้เรียนอย่างสูงสุด

ความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

สภาพแวดล้อมมีผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาอย่างมาก เพราะหากสภาพแวดล้อมมีความสมบูรณ์ ย่อมทำให้การพัฒนานิสิตได้ผลอย่างดี แต่ในทางตรงข้ามกัน หากสภาพแวดล้อมไม่ดี ย่อมมีผลกระทบต่อการพัฒนานิสิตด้วยเช่นกัน (สำเนา ขจรศิลป์. 2538: 14) ซึ่ง อรพันธุ์ ประสิทธิรัตน์ (2545: 57-59) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อม ดังนี้

1. มีส่วนช่วยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ผู้สอนก็มีความสุขในการสอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนให้การเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว ตามที่วางแผนไว้

2. ช่วยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โดยผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีจากการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีก่อน แล้วสภาพแวดล้อมต่างๆ นั้นจะเป็นตัวกำหนดประสบการณ์ผู้เรียนภายหลัง

3. ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้หลายด้าน โดยทำให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ เกิดแรงจูงใจ เปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดี มีความพึงพอใจในการเรียน ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4. ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน คือมุ่งให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพที่ดี มีการแสดงออกทางกาย วาจา และใจ ตามแบบอย่างที่ดีที่สังคมยอมรับ หลีกเลี่ยงพฤติกรรมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ซึ่งต้องใช้เวลาและอาศัยปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน

5. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ ที่มีขนาดพอเหมาะกับสภาพร่างกายของผู้เรียน ทำให้การนั่งโดยใช้ระยะเวลาานานๆ ไม่ทำให้ปวดหลัง แสงสว่างในห้องเรียนที่เหมาะสมจะทำให้คลายความเมื่อยล้าของตา เป็นต้น

6. ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน กล่าวคือ การจัดชั้นเรียน โดยการ จัดโต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ง่ายต่อการเคลื่อนไหว ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความใกล้ชิดกัน ผู้สอนอาจนั่งอยู่ท่ามกลางผู้เรียนเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำแนวทาง ตลอดจนทำให้ผู้เรียนลดความกังวล กล้าซักถาม กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สอน

7. ช่วยในการควบคุมชั้นเรียน ให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย เช่น การจัดชั้นเรียน วางโต๊ะเก้าอี้มีระบบระเบียบ ทำให้ง่ายสำหรับผู้สอนมากขึ้น

8. การจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นไปอย่างกว้างขวาง เช่น การจัดมุมวิชาการ มุมสื่อการเรียนรู้ การสอน ศูนย์วิชาการ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ตามความต้องการ

9. ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียน กล่าวคือ จะทำให้บรรยากาศการเรียนเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

วิชิต เทพประสิทธิ์ (2549: ออนไลน์) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน เป็นสิ่งที่สนับสนุนทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเรียน และเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ประเวศ วะสี (2542: 9) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมเป็นปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์และการศึกษา ซึ่งสถาบันการศึกษาต้องจัดให้เกื้อกูลต่อกัน เนื่องจากสภาพแวดล้อมมีผลต่อปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ตลอดเวลา

นอกจากนั้น อรุณชัย กัณทภา (2548: 21) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่ดีจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้เกิดความสุข มีพัฒนาการ และแสวงหาความรู้ได้เต็มศักยภาพ ดังนั้นจึงถือได้ว่าสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนิสิต ให้บรรลุวัตถุประสงค์ นอกจากนี้แล้วสภาพแวดล้อมยังเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญ ให้นิสิตเกิดแรงจูงใจ (Motivation) เกิดความรู้สึกอยากรู้ อยากเรียน ส่งผลให้การเรียนของนิสิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Ashworth and Harvey. 1994: 7-12) ที่เป็นรากฐานในการพัฒนาคนและสร้างภูมิปัญญาและการเรียนรู้ พัฒนาความเป็นสากลของการศึกษา และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (คณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ. 2555: 5) การพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตนั้นเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความเจริญงอกงามและเอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต ซึ่ง สุวพร ตั้งสมรพงษ์ (2542: 77) ได้กล่าวถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นจะทำให้ นิสิต มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ นิสิตเกิดความรักความผูกพันกับสถาบัน ทั้งนี้ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ถูกหลักและคุ้มค่ากับการใช้สอย ยังส่งเสริมสมรรถภาพการทำงานของบุคลากรในสถาบันนั้นด้วย

อาจสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งสถาบันการศึกษาต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในหลากหลายด้าน โดยทำให้ผู้เรียนเกิด

แรงจูงใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เกิดความพึงพอใจต่อการเรียน ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีประสิทธิภาพ ช่วยหล่อหลอมพฤติกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทิศทางที่พึงประสงค์ ซึ่ง หากสภาพแวดล้อมดีทำให้มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตในทุกทิศทางที่ดีเช่นกัน เพราะ สภาพแวดล้อมเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างของมนุษย์กับการศึกษาที่สถาบันการศึกษาต้องจัดให้เกื้อกูล ต่อกัน เพื่อสร้างบรรยากาศทางการเรียนรู้นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม

จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น เพื่อพัฒนาความเจริญงอกงามของ ผู้เรียนและผู้เรียนต้องได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทำให้รู้จักการใช้ชีวิต และพัฒนา ความสามารถของตน ให้ดำรงอยู่ในสังคมที่มีคุณภาพ (เสริมศรี ไชยสร. 2553: 27-31) การจัด สภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์การพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนทางสติปัญญา การพัฒนา อารมณ์ และความมั่นคงของจิตใจและศักยภาพใจความเป็นพลเมืองที่ดีต่อสังคม ให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษา มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและจิตใจที่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าภายนอก สามารถพิจารณาได้จากการที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าภายนอกได้อย่างไร การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเฉพาะแต่ละบุคคลแต่ละเรื่อง ซึ่งผู้เรียนต้องกระทำต่อวัตถุและปรากฏการณ์ในสภาพแวดล้อม โดยการเรียนรู้อาจอยู่ในรูปของเจตคติ ความเชื่อ ข้อเท็จจริง กฎ หลักการ และการปฏิบัติการ การเรียนรู้ในบางเรื่องนั้น ผู้เรียนอาจเรียนรู้ได้เร็วหรือช้าแตกต่างกัน (ภพ เลหาไพบุลย์. 2542: 63) และ อัจฉรา วัฒนานรงค์ (2551: 35) อธิบายไว้ว่า เมื่อบุคคลหรือผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วนั้น จะสามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ความคิด (Cognitive Domain) หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น และเกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบสมอง

2. การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม (Affective Domain) หมายถึง เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความรู้สึก จิตใจ ความเชื่อ และความสนใจ เป็นต้น

3. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความชำนาญ (Psychomotor Domain) หมายถึง การที่บุคคลเกิดการเรียนรู้ ทั้งด้านความคิดความเข้าใจ และความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม ความสนใจแล้ว นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่ ไปทำให้เกิดทักษะความชำนาญมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ธนกร หวังพิพัฒน์วงศ์ (2549: 37-43) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นพฤติกรรมของผู้เรียน โดยทฤษฎีจะเน้นที่ผลลัพธ์และประสิทธิภาพของการเรียนรู้ โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะมีพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อการกระตุ้นหรือสิ่งเร้าในกระบวนการเรียนรู้ และหากมีการจัดสภาพแวดล้อมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้รับการเปลี่ยนแปลงความรู้ความสามารถได้มากยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยทฤษฎีนี้จะเน้นไปที่ความคิดและจิตใจของผู้เรียน โดยเชื่อว่าองค์ความรู้ไม่สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งสู่อีกบุคคลหนึ่งได้ แต่เกิดจากการผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ที่มีอยู่ หรือจากสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้นั่นเอง

ซึ่งสอดคล้องกับ พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย (2546: 8-15) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ไว้ 2 กลุ่มดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดกลุ่มพฤติกรรมนิยม เป็นพฤติกรรมที่มนุษย์เกิดการเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม จำแนกเป็น 2 กลุ่มทฤษฎีย่อย ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดกลุ่มเน้นความสำคัญทางการคิด โดยมีความเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่มากกว่าผลของการเชื่อมโยง สิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งการเรียนรู้จะอธิบายได้ดีที่สุดหากเราเข้าใจกระบวนการภายใน ซึ่งถือเป็นตัวกลางระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง

นอกจากนี้ นัยพินิจ คชภักดี (2548: ออนไลน์) ได้นำเสนอแนวคิด ที่ควรนำมาพิจารณาในการจัดสภาพแวดล้อม ดังนี้

1. สมอ่งเป็นอวัยวะที่มีความจำเพาะตัว และเป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสภาพแวดล้อมต่างๆ จนเกิดเป็นความแตกต่างและหลากหลายของสมอ่งที่สั่งสมมา โดยการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อสมอ่งเผชิญกับความเครียดและความรู้สึกผ่อนคลายในปริมาณที่สมดุลกัน ดังนั้นก็ต้องสร้างบรรยากาศของห้องเรียน ไม่ใช่ให้ปลอดภัยเพียงอย่างเดียว แต่ต้องทำให้เกิดประกาย ของความรู้สึกอยากรู้ อยากเรียน

2. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมอ่งกับสิ่งแวดล้อมทำให้ต้องตระหนักว่ายังมีสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์เท่าใด ก็จะทำให้สมอ่งเกิดการเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น

3. สภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์จะส่งผลให้สมอ่งมีการเชื่อมโยงของระบบประสาทเพิ่มขึ้นถึง 25 เปอร์เซ็นต์ ทั้งในช่วงแรกและช่วงหลังของชีวิต ดังนั้นสภาพแวดล้อมของคนเราจึงต้องสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดความหลากหลาย

4. การเรียนรู้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับการหายใจ เพียงแต่การเรียนรู้ถูกยับยั้ง หรือส่งเสริมด้วยปัจจัยบางอย่างได้ การเชื่อมโยงของระบบประสาทขึ้นอยู่กับปัจจัยของสภาพแวดล้อม นั่นคือ ลักษณะของสถาบันการศึกษาและสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตด้วย

ซึ่งอาจสรุปได้ว่า การเรียนรู้ของบุคคลเป็นลักษณะเฉพาะตัว ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมอ่งกับสภาพแวดล้อม ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ ทำให้ต้องตระหนักว่ายังมีสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์เท่าใด ก็จะทำให้สมอ่งเกิดการเรียนรู้ พัฒนาความรู้ความสามารถมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นสถาบันการศึกษาต้องสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้นิสิตเกิดความรู้สึกอยากรู้ อยากเรียน มีแรงจูงใจในบรรยากาศที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเปลี่ยนแปลงความรู้ความสามารถได้มากยิ่งขึ้น

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินสภาพแวดล้อม

เพื่อศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาโดยใช้ทฤษฎี I-E-O (The I-E-O Model) ซึ่งมีความหมาย (Astin. 1993: 7-12) ดังนี้

I คือ Input หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าเรียน

E คือ Environment หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เป็นตัวแปรหลักต่อการพัฒนานักศึกษา อันได้แก่ หลักสูตร อาจารย์ กลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วม ลักษณะของสถาบัน

O คือ Outcome หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาที่ได้จากการเปรียบเทียบลักษณะของผลลัพธ์กับตัวป้อนนั่นเอง

นอกจากนี้ เฟลด์แมน (กนกรัตน์ นาคหุทัย. 2540: 12-14 ; อ้างอิงจาก Feldman. 1972: 143-148) อธิบายวิธีการประเมินสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาไว้ 6 วิธี ซึ่งประกอบด้วย

1 การประเมินสภาพแวดล้อมในด้านมนุษยวิทยา โดยศึกษาสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่งในสหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ ปรากฏว่า วิธีการด้านมนุษยวิทยาสามารถนำมาเป็นพื้นฐานอย่างกว้างๆ ที่จะทำให้เข้าใจวิธีการในศาสตร์แขนงอื่นๆ อีกหลายสาขารวมทั้งประวัติศาสตร์ ปรัชญา การศึกษา สังคมศาสตร์และรัฐศาสตร์

2 การประเมินสภาพแวดล้อมโดยแบ่งตามลักษณะทั่วไป ถือว่าวิทยาลัยแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ เช่น ระดับการศึกษา เพศของนักศึกษา สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ การจัดหลักสูตร และการปกครอง

3 การประเมินสภาพแวดล้อมในด้านประชากรศาสตร์ นิเวศวิทยาและลักษณะที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา โดยสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาสามารถประเมินได้จากการวัดความสามารถทางสมองของนักศึกษา จำนวนนักศึกษา ส่วนของนักศึกษาและในแต่ละวิชาเอก และการจัดสรรงบประมาณในแต่ละคณะวิชา เป็นต้น เครื่องมือประเมินสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาแบบนี้ ได้แก่ เทคนิคการประเมินสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย (The Environment Assessment Technique หรือ EAT) ซึ่งลักษณะของคำถามที่ใช้แสดงให้เห็นถึงการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษา

4 การประเมินสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาบรรยากาศในสถาบันอุดมศึกษาผู้ประเมินสภาพแวดล้อมวิธีนี้ได้แก่ เพส และ สเติร์น (Pace and Stern. 1965: 277 - 280) โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า ดัชนีคุณลักษณะมหาวิทยาลัย (The College Characteristics Index หรือ CCI) และมาตราวัดสภาพแวดล้อมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย (The College and University Environment Scale หรือ CUES) ซึ่งจะอธิบายถึงความประทับใจต่างๆ ต่อสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาโดยผู้ตอบเป็นนิสิตหรือนักศึกษาพิจารณาว่าข้อความเหล่านั้นถูกหรือผิดไปจากลักษณะของสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่จริง

5 การประเมินสิ่งเร้าของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีความเชื่อว่าสภาพแวดล้อมเชิงสิ่งเร้าก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาคือสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นโดยวิธีการสังเกตอย่างอิสระ Astin. (1968: 9-14) ได้สร้างเครื่องมือ แบบสำรวจกิจกรรมมหาวิทยาลัย (The Inventory of College Activities หรือ ICA) ขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาสภาพแวดล้อม 4 ประการ คือ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน สภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ เป็นต้น

6. การประเมินสภาพแวดล้อมโดยแบ่งตามโครงสร้างทางสังคมและการจัดการทางสังคม อันได้แก่ ธรรมชาติทางสังคม การบริหาร และโครงสร้างทางอำนาจในมหาวิทยาลัย (ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย) เป็นต้น

การศึกษาสภาพแวดล้อมสถานศึกษาของประเทศไทย โดยผลงานวิจัยของ อรรถพ คุณพันธ์ (2521: 61) ได้สร้างแบบสำรวจสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา ตามลักษณะเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษาไว้ 5 ทฤษฎี คือ

ทฤษฎีที่ 1 สถานศึกษาจะมีสภาพแวดล้อมที่ดี ก็ต่อเมื่อนักศึกษานั้นมีเจตคติที่ดี มีความภาคภูมิใจ ต่อสถานศึกษา

ทฤษฎีที่ 2 สถานศึกษาที่ดีจะต้องมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนให้นักศึกษาเกิด การเรียนรู้ได้ดี มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นผลมาจากสัมพันธอันดีระหว่างอาจารย์กับนักเรียน

ทฤษฎีที่ 3 สถานศึกษาที่ดีจะต้องมีการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านวิชาการ กีฬา สันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมที่เสริมสร้างให้เป็นบัณฑิตทั้งร่างกายและจิตใจ

ทฤษฎีที่ 4 สถานศึกษาที่ดีจะต้องมีการบริหารงานที่ดี นักศึกษาเคารพกฎระเบียบของสถาบัน นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารสถาบัน

ทฤษฎีที่ 5 สถานศึกษาจะมีสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ที่ดีด้านปริมาณและคุณภาพเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เพราะอาคารสถานที่มีความสำคัญทางกายภาพที่ผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

ซึ่งสรุปได้ว่า แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษามีหลากหลายทฤษฎีให้เลือกใช้ในการประเมินตามแต่สภาพพื้นฐานของสถาบันการศึกษานั้นๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา เพื่อประเมินความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ปรับปรุงให้มีความพร้อมและเหมาะสมกับความต้องการของนิสิต ตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. องค์ประกอบของสภาพแวดล้อม

ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 กำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรโดยให้ทุกหลักสูตรจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้เพียงพอและเหมาะสม เกิดการเรียนรู้ได้อย่างง่ายและรวดเร็ว โดยถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการประกันคุณภาพการศึกษาที่

ต้องสนับสนุนทุกสถาบันการศึกษา ประกอบกับมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ได้ประกาศ มาตรฐานความพร้อมด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ว่าสถาบันอุดมศึกษาควรมี อาคารสถานที่สมบูรณ์ มีห้องเรียนเพียงพอครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยในการเรียนการสอนและ การทำกิจกรรมทุกประเภทมีความเพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์ มาตรฐาน ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์ทางการศึกษา อีกทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะอนามัย หรือความจำเป็นอย่างอื่นตามที่กฎหมายกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2557: 72-73)

เบญจวรรณ ถนอมชยวัช (2559: 221) ได้กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมให้เกิด บรรยากาศทางเรียนรู้โดยสนับสนุนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 และทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สถาบันการศึกษาต้องตระหนักและให้ความสำคัญเช่นกัน องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ อาจหมายรวมถึง ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำ วิจัย ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ อุปกรณ์ การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่น ๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้นิสิตสามารถเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (2559: ออนไลน์) ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นการจัดให้มีห้องเรียนมัลติมีเดีย การจัดให้มีเครือข่ายและห้องปฏิบัติการทดลอง จัดให้มีห้องสมุด ให้บริการทั้งตำราและสื่อดิจิทัล เพื่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และอุปกรณ์สำหรับการเรียน การสอน

นอกจากนี้ อนุศักดิ์ สมิตสันต์ (2540: 179-180) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการสร้างความสนใจ และทำให้สิ่งที่เข้าใจยาก เข้าใจได้ง่ายขึ้น

ซึ่งจากการศึกษาองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมตามแนวคิดที่ได้กล่าวมานั้น ทำให้ สามารถสรุปองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของนิสิต ได้ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ความสำคัญของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

สภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นส่วนหนึ่งของการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ตามเกณฑ์การ ประกันคุณภาพของหลักสูตรที่ทุกหลักสูตรจะต้องมีความเพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียน การสอนระดับอุดมศึกษาที่ตอบสนองการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพสอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าของศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้ง บริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2559: ออนไลน์) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษา

ต้องสร้างบรรยากาศเหล่านี้ ให้เกื้อกูลและสนับสนุนการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์และความสมดุลอย่างสูงสุด (ประสงค์ วงศาโรจน์. 2541: 11) ได้แก่ อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ห้องสมุด ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน (อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์. 2545: 54)

หลักการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ต้องคำนึงถึงปัจจัย 4 ประการ ดังนี้ (วิจิตร วรุต บางกูร. 2524: 150-157)

1. การจัดบริเวณและความงามของบริเวณ

เนื่องจากนิสิตต้องใช้เวลาอยู่ในสถาบันเป็นเวลา 4 ปี ดังนั้นควรจัดบริเวณสถานศึกษาให้เป็นสถานที่มีความคุ้มค่าทางการศึกษา เป็นบรรยากาศที่จะทำให้นิสิตเกิดความรู้สึกดีหรือรักในการเรียนรู้ และมีความภาคภูมิใจในสถาบัน และยังให้ประโยชน์ด้านสังคมแก่นิสิตและอาจารย์ จึงควรจัดสภาพบรรยากาศเหล่านี้ให้สวยงาม สบายและอบอุ่น

การตกแต่งบริเวณสถานศึกษานั้น สามารถจำแนกเป็น 3 บริเวณด้วยกัน คือ

1) บริเวณประชาสัมพันธ์ หรือบริเวณสาธารณะ (Public Area) ได้แก่ บริเวณหน้าอาคารเรียน แนวถนนด้านหน้า หรือบริเวณที่สามารถมองเห็นได้ง่าย เด่นชัด สะดุดตา เพื่อความประทับใจของผู้ที่มาเยี่ยมเยือนสถานศึกษา

2) บริเวณบริการ (Service Area) ได้แก่ บริเวณที่ต้องใช้ประโยชน์ ควรปลูกไม้ดอก หรือไม้พุ่ม หรือตกแต่งประดับให้เหมาะสม โดยควรเน้นให้ความสวยงามของอาคาร ไม่กีดขวางทางเข้าออกของอาคาร และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่นิสิต

3) บริเวณพักผ่อนหย่อนใจ (Private Area) ได้แก่ บริเวณที่ใช้นั่งเล่น พักผ่อนหย่อนใจ ริมสนามใกล้สระน้ำ ใต้ต้นไม้ เป็นต้น ซึ่งสถานศึกษาควรคำนึงถึงความสมดุลของบริเวณกับจำนวนและวัยของผู้เรียน ยิ่งวัยโตก็ยิ่งต้องการบริเวณเหล่านี้มากขึ้น โดยสถานศึกษาจะต้องสร้างบรรยากาศร่มรื่นด้วยไม้ยืนต้น ม้านั่งเพียงพอ สวนหย่อม ร่องไม้ดอกที่สามารถมองเห็นหรือไม่กระถางตามระเบียบและหน้าห้องเรียน ซึ่งสามารถช่วยคลายความเครียดและความเบื่อหน่ายของนิสิตได้ดี

2. แสงสว่างและสี

2.1 แสงสว่างมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดแสงสว่างเพื่อให้เกิดการมองเห็นได้ในห้องเรียนอาคารเรียนมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องคำนวณแสงภายในห้อง ลักษณะผิวพื้นของผนัง ขนาดห้องให้มีระบบแสงสว่างพอดีกับกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องจัดภายในห้องเรียน

2.2 สี การใช้สีกับอาคารเรียนได้ประโยชน์หลายๆ อย่าง นอกเหนือจากความสวยงามและควมมีชีวิตชีวา น่าดู ยังช่วยให้แสงสว่างแก่อาคาร นอกจากนี้ยังช่วยรักษาสุขภาพอนามัยและความสะอาดของผู้ใช้อาคารอีกด้วย

3. เสียง

เสียงภายในห้องเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างมาก หากมีเสียงรบกวนมากเกินไป จะทำให้ผู้เรียนเกิดการหงุดหงิด รำคาญใจ ต่อการเรียนรู้ เกิดอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างกันของนิสิตและอาจารย์ เพราะต้องเปล่งเสียงให้ดังเพื่อแข่งกับเสียงภายนอก อาจทำให้เกิดความเครียดขณะสอนได้

4. อุณหภูมิ การจัดอุณหภูมิภายในอาคารเรียนต้องออกแบบให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก ตั้งฉากกับทิศทางลม

การจัดอาคาร

อาคารสถานที่เป็นส่วนสำคัญที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่ นิสิต และยังช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น การจัดบริเวณอาคารสถานที่ จึงควรคำนึงถึงประโยชน์ในการใช้สอยให้มากที่สุด (สุจิตรา สุนทรทรัพย์. 2545: 9) นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ยังช่วยให้สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยมีความสวยงาม สนับสนุนด้านการเรียนการสอน และเพื่อให้อาคารสถานที่เป็นมาตรฐานสอดคล้องกับการใช้สอย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของกลุ่มอาคารที่มีอยู่เดิมให้มีภาพรวมของเอกลักษณ์ทางกายภาพ ควรมีการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้ทันสมัย ซึ่งจะช่วยให้มหาวิทยาลัยก้าวไปสู่ระดับสากลต่อไป (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. 2559: ออนไลน์)

การจัดอาคารสถานที่จำเป็นต้องคำนึงถึงความต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมทางให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก (มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2559: ออนไลน์) ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาอาคาร สิ่งปลูกสร้างและภูมิทัศน์ให้ทันสมัยและสวยงาม
2. เพื่อปรับปรุงอาคาร สิ่งปลูกสร้างและภูมิทัศน์ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา
3. เพื่อปรับปรุงและพัฒนา ด้านการอนุรักษ์พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สุขาภิบาล ให้เกิดประสิทธิภาพ
5. เพื่อให้บริการแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในสถาบันแล้วหน่วยงานภายนอกสถาบัน

การจัดห้องเรียน (เอื้ออารี ทองแก้ว จันทร. 2558: ออนไลน์)

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิถีคิด การใช้ชีวิตและการทำงาน ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการทำงานของพลเมืองยุคดิจิทัล ทำให้การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องคำนึงถึงทั้งวิธีการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สามารถต่อยอดไปสู่การทำงานในอนาคตได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบให้เกิดการปรับเปลี่ยนห้องเรียนแบบเดิมไปสู่ห้องเรียนที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

ห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart classroom)

ห้องเรียนอัจฉริยะ คือ ห้องเรียนที่มีการผสมผสานอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ

1. ผู้สอนทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนรู้
2. ผู้เรียนทำหน้าที่สร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)

4. โดยใช้ชุดเครื่องมือดิจิทัล (Digital tool set) เช่น กระดานอัจฉริยะ หรือ อินเทอร์แอคทีฟไวท์บอร์ด (Interactive whiteboard) หรือ สมาร์ทบอร์ด (Smart board) ระบบการฉายภาพ (Projector) ระบบบันทึกภาพระหว่างสอน (Video capture system) อุปกรณ์ควบคุมการจัดการชั้นเรียน (Classroom control system) และเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นแบบตั้งโต๊ะ พกพา หรือ แท็บเล็ต เป็นต้น

ห้องเรียนอัจฉริยะกับการจัดการเรียนรู้

การนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้แต่ละชนิดต่างมีจุดเด่นและข้อจำกัดในการใช้งาน จึงจำเป็นต้องเข้าใจเทคโนโลยีแต่ละตัวก่อนประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น กระดานอัจฉริยะ คือ อุปกรณ์ที่มีลักษณะการทำงานคล้ายคลึงกับหน้าจอคอมพิวเตอร์ระบบสัมผัส ควบคุมการทำงานโดยใช้การสัมผัสด้วยมือหรือเขียนบนหน้าจอ อุปกรณ์ที่ใช้ ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับการประมวลผล การฉายภาพหน้าจอบนเครื่องคอมพิวเตอร์ จุดเด่นของกระดานอัจฉริยะ คือ ผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับหน้าจอและสื่อต่างๆ ได้บนหน้าจอที่มีขนาดใหญ่ แต่ข้อจำกัด คือ การใช้งานต้องทำอยู่หน้าชั้นเรียนหน้ากระดานอัจฉริยะเท่านั้น ทำให้เกิดการจำกัดพื้นที่การใช้งาน

ดังนั้น การนำกระดานอัจฉริยะกับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตมาใช้งานร่วมกัน เพื่อขยายพื้นที่การทำกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ครอบคลุมพื้นที่ทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งการเรียนรู้แบบรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่ม ด้วยการควบคุมการทำงานของกระดานอัจฉริยะผ่านแอปพลิเคชันบนคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต

ห้องเรียนกลับด้าน (วิจารณ์ พานิช. 2556: 30-34)

ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดเวลา โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
2. ช่วยให้ผู้เรียนที่มีกิจกรรมมากสามารถเรียนล่วงหน้าหรือเรียนตามได้ง่ายขึ้น และยังช่วยให้รู้จักบริหารเวลาของตนให้เหมาะสมอีกด้วย
3. ทำให้ผู้สอนเข้าใจความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าช้าหรือเร็วและให้คำแนะนำในการเรียนหรือเนื้อหาวิชาได้อย่างเหมาะสม

4. ผู้เรียนสามารถศึกษาจากสื่อการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตน จะศึกษาสื่อที่รอบรู้ก็ได้ จนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาบทเรียนนั้น

5. ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และผู้เรียนกับผู้สอนจากการทำกิจกรรมภายในห้องเรียน ที่เป็นกิจกรรมกลุ่มให้ได้เรียนรู้และช่วยกันทำงานผลสำเร็จ โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

6. ทำให้ผู้สอนรู้จักผู้เรียนดีขึ้นจากการจัดกิจกรรมในห้องเรียน เพราะต้องสังเกตพฤติกรรม การเรียน ให้คำแนะนำ สร้างแรงบันดาลใจ ให้กำลังใจ รับผิดชอบ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ให้เห็นความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน

7. ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนเปลี่ยนไป พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์บางอย่างของผู้เรียนหายไป เช่น การเล่นโทรศัพท์ในเวลาเรียน การนอนหลับในชั้นเรียน เนื่องจากในห้องเรียนกลับด้านผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ไม่ใช้การถ่ายทอดแบบเดิม

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน จะเกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนและให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ไม่ได้จำกัดเพียงแต่ภายในห้องเรียน เพราะผู้สอนกับผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารผ่านเทคโนโลยี การติดตามและให้คำแนะนำการเรียนรู้แก่นักเรียนจึงสามารถทำได้ตลอดเวลา แม้จะเป็นนอกชั้นเรียนก็ตาม

ซึ่งนอกจากนี้ สิริินดา วรรณะวิภาค (2541: 42) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ว่าควรมีลักษณะ 8 ประการ ดังนี้ 1) ที่นั่งห่างพอเหมาะกับการอ่านอักษรบนกระดาน 2) ที่นั่งในห้องเรียนมีเพียงพอ 3) ขนาดโต๊ะ เก้าอี้ มีความเหมาะสม 4) ห้องเรียนมีแสงสว่างและการระบายอากาศ 5) สภาพในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว 7) สภาพอากาศในห้องเรียนไม่ร้อนเกินไป 8) มีห้องสมุดและห้องปฏิบัติการให้ใช้ค้นคว้าเพิ่มเติม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ (2542: 33) ได้ศึกษาเรื่องสภาวะแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สัมพันธ์กับภาวะเครียดในการเรียนของนิสิต พบว่า สภาพแวดล้อมมีผลต่อการรับรู้และพัฒนาในด้านต่างๆรวมทั้งด้านจิตใจกับความเครียดในการเรียนของนิสิตในมหาวิทยาลัย ถ้านิสิตเห็นว่าสภาพแวดล้อมดีและเหมาะสมก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจในสถาบันการศึกษา ทำให้ความเครียดในการเรียนลดลง โดยจะมีความพยายามและตั้งใจศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ อยู่ในสถาบันต่อไปจนจบการศึกษา

อโนชา สิมพา (2553: 26) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยกล่าวถึง สภาพแวดล้อมทางกาย เช่น อาคารสถานที่ต่างๆ ว่ามีอิทธิพลต่อนักศึกษาอย่างจริงจัง เพราะมีส่วนสัมพันธ์กับทัศนคติและความประพฤติของนักศึกษา การจัดอาคารและบริเวณโดยรอบ

มีส่วนส่งเสริมต่อการสร้างแรงจูงใจ ให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจในสถาบัน ตลอดจนส่งผล ต่อเนื่องในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต เพราะสิ่งเหล่านี้จะมีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ของ ผู้เรียน

สุนันท์ สุขสวัสดิ์ (2552: 68) ศึกษาเรื่องสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลในทัศนะของนักศึกษาแพทย์ พบว่า ควรจัดสภาพแวดล้อมอาคาร สถานที่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีสถานที่ที่สามารถใช้ทบทวน ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม นอกเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ในส่วนของโรงอาหารก็เช่นกัน ควรปรับปรุงและขยายพื้นที่โรงอาหาร เพื่อให้ นักศึกษามีที่นั่งรับประทานอาหารได้อย่างสะดวกสบาย และควรจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่าง ๆ ให้ เพิ่มขึ้น

ปจรรย์ สิริปริญา (2558: 87) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาใน มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น อาคารสถานที่ ควรจัดให้สะอาด สวยงาม และมีความปลอดภัย เพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่าเมื่อนักศึกษาจะได้รับความ ปลอดภัย หากต้องใช้ชีวิตอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย

กวิภัทร ฉาวชานา (2559: 9) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพช่วยส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดอิสระในการเรียนรู้และเรียนรู้อย่างมี ความสุข อันเนื่องมาจากการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพนี้มี อิทธิพลต่อนิสิตทุกคน เพราะสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง คำนึงและดำเนินการจัดการให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนิสิต โดยการสร้างสภาพแวดล้อมทาง กายภาพที่ดี สะอาด เป็นระเบียบ สวยงามนั้น จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความรัก ความภูมิใจในสถาบัน ส่งผลต่อเนื่องไปในทางสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของนิสิตในอนาคต

ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพโดยรอบที่อยู่รอบตัวที่มี อิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนิสิต เน้นสร้างบรรยากาศเหล่านี้ให้เกื้อกูลและพัฒนาการ เรียนรู้ผู้เรียน โดยต้องมีจำนวนตรงตามความต้องการทั้งปริมาณและคุณภาพ เช่น อาคาร ห้องเรียน ห้องเรียนเฉพาะวิชา ห้องปฏิบัติการ สโมสรนิสิต สนามกีฬา ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพราะสิ่งเหล่านี้จะมีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ มีส่วนส่งเสริมต่อการสร้างแรงจูงใจ ให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจในสถาบัน ตลอดจนส่งผลต่อเนื่องในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต

3.2 ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์

ความสำคัญของสื่ออุปกรณ์

สื่ออุปกรณ์เป็นตัวช่วยให้บรรยากาศเป็นกันเองขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสนใจ และเข้าใจใน บทเรียนได้ดี ตลอดจนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สถาบันการศึกษาควรจัดให้สื่ออุปกรณ์ที่มี ความทันสมัย น่าสนใจ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด (กิดานันท์ มะลิทอง. 2540: 89) ทั้งนี้ สื่ออุปกรณ์ยังจะช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนสะดวกและเข้าใจในกระบวนการและเกิดการ

เรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน อันได้แก่ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย (วีระ ไทยพานิช . 2546: 41) และ สุพรรณวรรณ ตันติพลาผล (2546: 105-106) กล่าวถึง สื่ออุปกรณ์ที่มีส่วนช่วยทำให้การเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางตา ที่ถือว่ามีผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด เมื่อเทียบกับการเรียนรู้ผ่านประสาทอื่น ส่งผลให้การเรียนรู้จึงมีความสัมพันธ์กับการมองภาพอย่างเข้าใจ รวมถึงการสร้างจินตนาการของบุคคล สื่ออุปกรณ์ที่ต้องใช้การมองมีหลายชนิด เช่น ตำราเรียน แผ่นภาพโปสเตอร์ สไลด์ หรือสื่อประสมอื่น เป็นต้น ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสัมผัสผ่านประสาททางตานั้น หากนิสิตมีความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์มากจะสัมผัสมาก และเมื่อสัมผัสมากก็คือการมองเห็นมากก็จะสามารถเลือกสิ่งที่มองเห็นได้มากขึ้น ซึ่งส่งผลถึงการรับรู้ที่มากกว่า การรับรู้มากจะส่งผลต่อการจดจำได้มากกว่า และทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากกว่า โดยในที่สุดการเรียนรู้มากจะทำให้มีความรู้มากด้วย นับว่าสื่ออุปกรณ์เป็นตัวกลางหรือพาหนะ หรือเครื่องมือ หรือข้อมูล (Information) จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2545: 55) กล่าวว่า สื่ออุปกรณ์เป็นองค์ประกอบในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ อันได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีคุณสมบัติในการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ได้มาตรฐาน มีความเร็วสูง มีความจุของหน่วยความจำ และเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้เพียงพอ มีเครื่องสำรองไฟฟ้าในขณะใช้งาน และมีการติดตั้งโปรแกรมใช้งานที่จำเป็น ซึ่งสถาบันการศึกษาก็ควรจัดสรรให้เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน เพื่อให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลาที่ต้องการ และ นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2556: ออนไลน์) กล่าวถึง ความพร้อมของอุปกรณ์ที่ครบครัน จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้มีความชัดเจนต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในปริมาณมากขึ้น
3. ช่วยให้ผู้เรียนสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้
4. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำประทับใจความรู้สึกได้อย่างรวดเร็ว
5. ช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้
6. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสิ่งที่เรียน ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ประเภทของสื่ออุปกรณ์

สื่ออุปกรณ์เป็นตัวกลางหรือตัวผ่าน ทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกในวัสดุสามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นหรือได้ยิน การนำสื่ออุปกรณ์เหล่านี้มาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น (สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. 2550: ออนไลน์) ซึ่งในปัจจุบันนั้นสื่ออุปกรณ์มีหลายประเภท หลายรูปแบบ ให้ได้เลือกใช้ตามความเหมาะสมของสื่ออุปกรณ์แต่ละประเภท (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2560: ออนไลน์) โดยสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องฉาย (Projectors)
2. เครื่องอุปกรณ์แปลงสัญญาณ (Connected Equipment)
3. เครื่องเสียง (Amplifiers)

เครื่องฉาย (Projectors)

เครื่องฉายเป็นอุปกรณ์ฉายภาพให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ทำให้ผู้เรียนมองเห็นภาพหรือเนื้อหาได้ชัดเจนจากจอรับภาพ กระตุ้นความสนใจได้ดี เครื่องฉายที่ใช้ในวงการศึกษามีหลายชนิด เช่น เครื่องฉายข้ามศีรษะ (overhead projector) เครื่องฉายแอลซีดี (LCD projector) เครื่องฉายสไลด์ (slide projector) นอกจากนี้ยังมีเครื่องต่อพ่วงกับเครื่องฉายที่สามารถฉายภาพได้หลายรูปแบบ เช่น เครื่องวิซวลไลเซอร์ (visualizer) เป็นต้น

เครื่องอุปกรณ์แปลงสัญญาณ

อุปกรณ์บางชนิดไม่สามารถใช้งานได้ด้วยตัวมันเอง เช่น เครื่องวิซวลไลเซอร์ เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เครื่องเล่นดีวีดี เป็นต้น เครื่องเหล่านี้จำเป็นต้องต่อพ่วงเข้ากับอุปกรณ์เครื่องฉายต่างๆ หรือเครื่องขยายเสียง จึงจะช่วยให้สื่อความหมายได้ชัดเจน เป็นต้น

เครื่องเสียง (Audio Equipment)

องค์ประกอบของการขยายเสียง ที่สำคัญมี 3 ส่วนคือ

ภาคสัญญาณเข้า (Input Signal) ทำหน้าที่สร้างหรือนำสัญญาณไฟฟ้าความถี่เสียงที่ต้องการขยายมาป้อนกับภาคขยายเสียง ได้แก่ ไมโครโฟน

ภาคขยายเสียง (Amplifier) ทำหน้าที่ขยายสัญญาณไฟฟ้าความถี่เสียงให้มีกำลังมากขึ้น เพื่อส่งออกไปขับลำโพงให้เกิดเสียงดังขึ้น ได้แก่ เครื่องขยายเสียง

ภาคสัญญาณออก (Output Signal) ทำหน้าที่เปลี่ยนสัญญาณไฟฟ้าความถี่เสียงที่ถูกขยายมาแล้วให้กลับเป็นคลื่นเสียง ได้แก่ ลำโพง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทิพย์วรรณ หันหาบุญ (2544: 42) ได้วิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางวิชาการของการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก จากการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนและการใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอนทำให้กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกัน

ปิยวรรณ สีเชียง (2556: 87) ศึกษาทัศนคติที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเป็นเพราะสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาทำให้สามารถค้นคว้าเรียนรู้จากอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและพยายามค้นคว้าด้วยตนเองให้รู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่ามีความเหมาะสมระดับมาก

สุพิรพัทธ์ พิมพ์มาศ (2559: 126) กล่าวว่า การจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของคณะมนุษยศาสตร์ มีอุปกรณ์อยู่ในสภาพดี พร้อมใช้งานตลอดเวลา นอกจากนี้ นอกเวลาเรียนนิสิตยังสามารถใช้ห้องปฏิบัติการและเบิกใช้อุปกรณ์ที่จำเป็นได้นอกเวลาเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และประสบความสำเร็จในด้านการเรียน ดังเช่น

อาจสรุปได้ว่า ความพร้อมด้านอุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ เป็นสื่อกลางนำความรู้ สื่อความหมายระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น เครื่องวิซวลไลเซชัน เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เครื่องเล่นดีวีดี เครื่องขยายเสียง อุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ ที่ช่วยให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3 ความพร้อมด้านเทคโนโลยี

ความสำคัญของเทคโนโลยี

เทคโนโลยีในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา เกี่ยวข้องกับเครื่องมือและเทคนิควิธีการที่มีความสัมพันธ์กับซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ ซึ่งปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิรูปการเรียนรู้ให้เกิดการกระตือรือร้นในการสืบค้นข้อมูล สนใจสำรวจค้นหา และแสวงหาแนวทางแก้ไขในการเรียนรู้ ตลอดจนปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนมาเป็นผู้คอยชี้แนะแนวทางแก่ผู้เรียนด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546: 6) ทั้งนี้ ในปัจจุบันการจัดเทคโนโลยีของแต่ละมหาวิทยาลัยนั้นมีความสำคัญมาก และการนำเทคโนโลยีมาใช้นั้น ล้วนก่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อาทิ คอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ยังส่งผลต่อการเรียนรู้ของนิสิตด้วย เพื่อให้ได้ค้นคว้าในเรื่องที่สนใจ ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังตอบสนองนโยบายทางการศึกษาที่ว่า “การศึกษาเพื่อประชาชนทุกคน” รวมทั้งเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือการนำเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อการเรียนรู้และประกอบ

อาชีพอีกด้วย โดยทำได้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การให้ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยสามารถใช้เวลาเพิ่มเติมกับบทเรียน หรือเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้จากหลากหลายเนื้อหาในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ฐานข้อมูลในระบบเวปไซต์เวปในอินเทอร์เน็ตยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้จากฐานข้อมูลที่หลากหลายและกว้างขวางขึ้น (ปทีป เมธาคูณวุฒิ. 2544: 27-36) ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ให้ความหมายแก่การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ ไว้ในหมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิในการพัฒนาขีดความสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และในมาตราที่ 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของไทย ซึ่งการนำเทคโนโลยีด้านต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ พัฒนา การเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ (ชม ภูมิภาค. 2543: 16-17) มีลักษณะดังนี้

1. เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางไกล โดยผ่านระบบการสื่อสารผ่านระบบไมโครเวฟ การสื่อสารผ่านใยแก้ว การสื่อสารผ่านดาวเทียม เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถเชื่อมโยงกัน ทำให้สามารถทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลรวมทั้งการส่งข้อมูลจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยรวดเร็ว

2. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คือชุดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ถูกสร้างขึ้นให้ทำหน้าที่รับส่งข้อมูลประมวลผลข้อมูล และนำเสนอข้อมูลตามที่ผู้ใช้ต้องการ

3. เทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมทำให้สามารถเชื่อมโยงการทำงานของคอมพิวเตอร์ร่วมกันได้ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

- 1) เครือข่ายเฉพาะที่ หรือเครือข่ายท้องถิ่น หรือเครือข่ายระยะใกล้ (Local Area Network - LAN) เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่ต่อเชื่อมคอมพิวเตอร์กับอุปกรณ์ไม่มากนักอยู่ในอาคารหลังเดียว หรืออาคารในละแวกเดียวกันเท่านั้น

- 2) เครือข่ายบริเวณกว้าง (Wide Area Network – WAN) เป็นระบบเครือข่ายที่มีคอมพิวเตอร์กระจายอย่างกว้างขวางทั่วประเทศหรืออาจข้ามประเทศไทย ระบบ WAN เป็นระบบที่ช่วยให้สำนักงานในจังหวัดติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกับสำนักงานใหญ่ที่อยู่ในเมืองหลวงได้ ระบบ WAN ที่นิยมได้แก่ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

4. ระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation) เป็นแนวคิดที่นำระบบเครือข่ายมาใช้เชื่อมโยงคอมพิวเตอร์กับอุปกรณ์สำนักงาน เช่น ระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ระบบประชุมทางไกล (Video Teleconference) เป็นต้น

5. เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ (Information System) เป็นการประมวลผลข้อมูลในลักษณะต่างๆ เพื่อช่วยให้การจัดการและการบริหารงาน

6. ระบบมัลติมีเดีย (Multimedia) เป็นเทคโนโลยีที่ผสมผสานภาพ ภาพเคลื่อนไหวเสียงและข้อความเข้าด้วยกันโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยในการแสดงผล นำไปประยุกต์ใช้ในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

เทคโนโลยีเป็นมากกว่าเครื่องมือ ประกอบด้วยการออกแบบที่จะช่วยเหลือสนับสนุนผู้เรียนทักษะการคิดและความสามารถในการประยุกต์ โดยเทคโนโลยีการเรียนรู้เป็นสภาพแวดล้อมหรือชุดกิจกรรมก็ได้ ในการสร้างองค์ความรู้ ไม่ใช่เพียงแค่การสนับสนุนด้วยการใช้เทคโนโลยีเป็นผู้ส่ง แต่ต้องทำหน้าที่เป็นพาหนะนำส่งผ่านความรู้ หรือการสอน ที่จะช่วยสนับสนุนหรือเป็นแรงขับเคลื่อนเมื่อเกิดกระบวนการเรียนการสอนขึ้น และเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีจะเป็นการสนับสนุน หรือช่วยเหลือให้เกิดความคิดและสติปัญญา กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบทางพุทธิปัญญา (สุมาลี ชัยเจริญ, 2554: 113-114)

นอกจากนี้ Jonassen Campbell & Davidson (1994: 203) กล่าวถึง เทคโนโลยีว่าควรจะเป็นส่วนสนับสนุนและเติมเต็มความคิดและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีดังต่อไปนี้

เทคโนโลยีเสมือนเป็นเครื่องมือ

- สำหรับการเข้าถึงข้อมูล
- สำหรับการนำเสนอแนวคิดใหม่และชุมชนการเรียนรู้
- สำหรับการสร้างผลิตภัณฑ์ (Product)

เทคโนโลยีเสมือนเป็นเครื่องมือทางพุทธิปัญญา

- สำหรับการแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนทราบอะไรเช่นนำเสนอความรู้
- สำหรับการไตร่ตรองเกี่ยวกับผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างไร
- สำหรับการสนับสนุนการต่อรองภายในขณะที่มีการสร้างความหมาย
- สำหรับการสร้างสิ่งที่แทนความหมาย สำหรับการสนับสนุนการคิดอย่างรู้ตัว

ประเภทของเทคโนโลยี

การพัฒนาความพร้อมด้านเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งเพื่อพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง

คอมพิวเตอร์ทำหน้าที่ช่วยลดภาระส่วนของกระบวนการทางปัญญา เช่น การช่วยให้ตัวอย่างวิธีการหาสารสนเทศ ทำให้ผู้เรียนสามารถมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางปัญญาอื่นๆ ที่จำเป็นกว่า เพื่อบรรลุผลกระบวนการทางปัญญาหลายๆ ด้านที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการเรียนด้วยการสนับสนุนจากคอมพิวเตอร์มีความหลากหลายที่จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีลักษณะที่ร่วมกันคือจะต้องช่วยผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้ง ตัวอย่างเครื่องมือการสื่อสารที่นำมาใช้สร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ได้แก่ บล็อก กระดานประกาศ อีเมลล์แชท ข้อความด่วน กลุ่มข่าว (ใจทิพย์ ณ สงขลา, 2550: 184)

หาญศึก เล็บครุฑ (2553: 1) กล่าวว่า เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลและผู้คนหลายสิบล้านคนทั่วโลกเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารในเวลาอันสั้น ทำให้การศึกษาหาข้อมูลและการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพียงแต่ปลายนิ้วสัมผัสผ่านจอคอมพิวเตอร์มาก เกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จึงกลายเป็นกุญแจสำคัญไปสู่ข้อมูลข่าวสารความรู้ อีกทั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ หรือ อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดการสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน โดยอาศัยตัวเชื่อมเครือข่ายภายใต้มาตรฐานการเชื่อมโยงเดียวกัน นั่นก็คือ TCP/IP Protocol ซึ่งเป็นข้อกำหนดวิธีการติดต่อสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่าย ซึ่งโปรโตคอลนี้จะช่วยให้คอมพิวเตอร์ที่มีฮาร์ดแวร์ที่แตกต่างกันสามารถติดต่อถึงกันได้

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เห็นความสำคัญของเครือข่ายไวเลสแลน จึงได้ติดตั้งเครือข่ายไวเลสแลนตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา โดยเรียกเครือข่ายไวเลสแลนนี้ว่า WiSE (Wireless Services for Education) ซึ่งเพิ่มช่องทางการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและสะดวกขึ้น อันเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร สามารถเข้าถึงสืบค้นข้อมูลสารสนเทศได้ทุกที่ตามต้องการ และเครือข่ายไวเลสแลน WiSE ยังช่วยสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายช่องทางการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการให้นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร สามารถเข้าถึงสืบค้นข้อมูลสารสนเทศได้ทุกที่ตามต้องการ (สัญญาณเครือข่ายไวเลสแลนครอบคลุม) และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา

นโยบายและข้อปฏิบัติ การเข้าสู่อินเทอร์เน็ตผ่านเครือข่ายไวเลสแลน WiSE เปิดโอกาสให้ผู้ใช้สามารถเข้าใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ที่สัญญาณเครือข่ายไวเลสแลนครอบคลุม โดยผู้ที่ต้องการใช้งานต้องมีชื่อบัญชีและรหัสผ่านของ Buasri ID เพื่อเป็นกุญแจตรวจสอบสิทธิ์การเข้าสู่เครือข่ายไวเลสแลน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2560: ออนไลน์)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รังสรรค์ สุกันทา (2543: 18) พบว่า นักศึกษาต้องใช้เวลาสืบค้นข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยนักศึกษามีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และ สุจิน บุตรดี สุวรรณ (2546: 38) กล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนนั้น เป็นบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะต้องมุ่งเน้นให้นักศึกษาคิดเป็น และฝึกการเรียนรู้จากการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างกว้างขวางและไม่จำกัด ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการจัดสรรเทคโนโลยีให้แก่คณาจารย์ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในเรื่องที่สนใจอย่างกว้างขวาง ไม่เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วนั้น นับได้ว่าการเรียนรู้จาก

เทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจัดสรรให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงและใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต รวมถึงประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่แต่ละมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

อังคณา ลิ้มกุล (2549: บทคัดย่อ) พัฒนาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณภาพจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และด้านเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับดีมาก

นภสนันท์ อัจฉริยบุตร (2557: 137) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าการจัดบริการทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากนิสิตเห็นว่าต้องปรับปรุงระบบ Internet ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าข้อมูล และควรจัดให้มีคอมพิวเตอร์สำหรับการใช้งานให้เพียงพอต่อนิสิต

ไช (Chai. 2005: online) ศึกษาเรื่องการสอนและการเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในวิทยาลัยเทคนิค โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาวิธีการสอนที่ดีขึ้นอยู่กับผู้เรียนที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน พบว่า การเสริมแรงทางบวกช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยทัศนคติที่ดี และพบว่าผู้เรียนที่มีความรู้มัลติมีเดียมาก่อนจะชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง และผู้เรียนที่มีความสนใจสภาพแวดล้อมภายนอกชอบการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

ความพร้อมด้านเทคโนโลยี จึงหมายถึง การจัดเก็บ รวบรวมประมวลผลข้อมูล รับส่ง นำเสนอข้อมูล การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์ เครือข่าย อินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว โดยสถานศึกษาเองต้องจัดสรรความพร้อมด้านเทคโนโลยีให้เพียงพอและเหมาะสมต่อความต้องการ เพื่อใช้ในการช่วยเหลือสนับสนุนผู้เรียน ทักษะการคิดและความสามารถในการประยุกต์ เป็นพาหนะนำส่งผ่านความรู้ หรือการสอนที่จะช่วยสนับสนุนหรือเป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนขึ้น ซึ่งคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีจะเป็นตัวสนับสนุนและช่วยเหลือให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างสูงสุด

3.4 ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

ความสำคัญของการให้บริการ

การให้บริการเป็นการให้ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ซึ่งการให้บริการที่ดีนั้น ผู้รับบริการจะต้องได้รับความประทับใจเป็นหลัก โดยถือว่าการบริการเป็นเครื่องมือในการสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นงานประชาสัมพันธ์ งานบริการวิชาการต่าง ๆ ตลอดทั้งความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจจากเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ต้องช่วยกันขับเคลื่อนพัฒนางานบริการให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นถือได้ว่าการให้บริการจึงเป็นเบื้องหลังของความสำเร็จของทุกงาน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการให้บริการไว้ ดังนี้

กุลธน ธนาพงศ์ (2530: 22) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการให้บริการ มี 5 ประการ ดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่จัดให้ นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากร ส่วนใหญ่ หรือทั้งหมด ไม่ได้เป็นการจัดให้บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้ว นอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุดในการเอื้ออำนวยประโยชน์และบริการแล้วยังไม่คุ้มกับ การดำเนินงานนั้นๆ ด้วย

2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ไม่ทำตามความพอใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นต้องให้จัดให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่าง เสมอภาค และเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่นอย่างเห็นได้ชัด

4. หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายที่ต้องการใช้บริการ จะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการ จะต้องเป็นไปในลักษณะ เป็นไปได้ง่าย สะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระ ยุ่งยากให้แก่ผู้ให้บริการ หรือผู้ให้บริการมากจนเกินไป

นอกจากนี้ สมิต สัจฉกร (2542: 14-15) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริการไว้ 2 ด้าน ดังนี้

1. บริการที่ดี จะส่งผลให้ผู้รับบริการมีความรู้สึกชอบหรือพึงพอใจต่อตัวผู้ให้บริการและหน่วยงานที่ให้บริการ ดังนี้

- 1.1 มีความชื่นชมในตัวผู้ให้บริการ
- 1.2 มีความนิยมในหน่วยงานที่ให้บริการ
- 1.3 มีความประทับใจที่ดีไปอีกนาน
- 1.4 มีการพูดถึงผู้ให้บริการและหน่วยงานในทางที่ดี

2. บริการที่ไม่ดี จะส่งผลให้ผู้รับบริการมีความรู้สึกไม่ชอบหรือไม่พึงพอใจ ทั้งต่อตัวผู้ให้บริการและหน่วยงานที่ให้บริการ ดังนี้

- 2.1 มีความไม่พอใจต่อตัวผู้ให้บริการ
- 2.2 มีความเสื่อมศรัทธาในหน่วยงานที่ให้บริการ
- 2.3 มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการบริการของหน่วยงานไปอีกนาน
- 2.4 มีการบอกต่อไปยังผู้อื่นหรือแนะนำไม่ให้ผู้อื่นมาใช้บริการ
- 2.5 มีการกล่าวถึงหรือบอกต่อถึงผู้ให้บริการและหน่วยงานในทางที่ไม่ดี

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553: 2) กล่าวว่า งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา มีจุดประสงค์ให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน เพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิตทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ตั้งแต่แรกเข้ารั้วมหาวิทยาลัยจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2554: ออนไลน์) กล่าวว่า การบริการว่าเป็นการพยายามใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะของผู้ให้บริการโดยมีความกระตือรือร้น เต็มใจ จริงใจ ให้เกียรติแก่ผู้รับบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวัง รวมทั้งเพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้รับบริการ โดยคำนึงถึงคุณภาพของการบริการเป็นสำคัญ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมต่างๆ

เพราะหัวใจสำคัญของการให้บริการคือความประทับใจและความพึงพอใจต่อการให้บริการ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ (2556: ออนไลน์) กล่าวถึง การสร้างความประทับใจต่อการให้บริการไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความรวดเร็วทันเวลา เนื่องจากความรวดเร็วของการให้บริการเป็นที่พึงประสงค์ของทุกฝ่าย ดังนั้นการให้บริการที่รวดเร็วจึงเป็นที่ประทับใจเพราะไม่ต้องเสียเวลารอคอย สามารถใช้เวลาได้คุ้มค่า

2. ต้องมีความถูกต้องชัดเจน งานบริการไม่ว่าจะเป็นการให้ข่าวสาร ข้อมูล หรือการดำเนินงานต่าง ๆ ต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนเสมอ

3. การจัดบรรยากาศสภาพที่ทำงานต้องจัดสถานที่ทำงานให้สะอาดเรียบร้อย มีป้ายบอกสถานที่ ขั้นตอนการติดต่อ ซึ่งทำให้ผู้มาติดต่อสามารถอ่านหรือติดต่อได้ด้วยตนเองไม่ต้องสอบถามใคร

4. การยิ้มแย้มแจ่มใส ถือเป็นหน้าตาส่วนแรกของหัวใจของการให้บริการ ที่แสดงความรู้สึกเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการ เป็นความรู้สึกภายในของบุคคลว่าเราเป็นผู้ให้บริการ จะทำหน้าที่ให้ดีที่สุดให้ประทับใจกลับไป โดยความรู้สึกดังกล่าวนี้จะสะท้อนมาสู่ภาพที่ปรากฏในใบหน้าและกิริยาท่าทางของผู้ให้บริการ คือการยิ้มแย้มแจ่มใสทักทายด้วยไมตรีจิต การยิ้มแย้มแจ่มใสจึงถือเป็นบันไดขั้นสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการให้บริการที่ดี

5. การสื่อสารที่ดี เป็นการสร้างภาพลักษณ์ตั้งแต่การต้อนรับด้วยน้ำเสียง และภาษาที่ให้ความหวังให้กำลังใจ ภาษาที่แสดงออกไม่ว่าจะเป็นการปฏิสัมพันธ์โดยตรง หรือทางโทรศัพท์จะบ่งบอกถึงน้ำใจการให้บริการข้างในจิตใจ ความรู้สึกหรือจิตใจที่มุ่งบริการจะต้องมาก่อนแล้วแสดงออกทางวาจา

6. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เน้นถึงความรู้สึกของผู้มาติดต่อขอรับบริการ มุ่งหวังได้รับความสะดวกสบาย ความรวดเร็ว ความถูกต้อง การแสดงออกด้วยไมตรีจากผู้ให้บริการ การอธิบายในสิ่งที่ผู้มารับบริการไม่รู้ด้วยความชัดเจน ภาษาที่เปี่ยมไปด้วยไมตรีจิต มีความเอื้ออาทร ติดตามงานและให้ความสนใจต่องานที่รับบริการอย่างเต็มที่ จะทำให้ผู้มาขอรับบริการเกิดความพึงพอใจ

7. การพัฒนาเทคโนโลยี เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือและเทคนิควิธีการให้บริการที่ดีและรวดเร็ว ในด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารข้อมูลต่างๆจะเป็นการเสริมการให้บริการที่ดีอีกทางหนึ่ง เช่น Website, Facebook, Line, การรับส่งเอกสารทาง email เป็นต้น

8. การติดตามและประเมินผล การบริการที่ดีควรมีการติดตามและประเมินผลความพึงพอใจจากผู้รับบริการ เพื่อรับฟังความคิดเห็นว่ามีข้อมูลส่วนใดต้องปรับปรุงแก้ไข และเป็นการนำข้อมูลกลับมาพัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ลักษณะของผู้ให้บริการ

การให้บริการมีความสำคัญมาก ทุกองค์กรและหน่วยงานต้องให้ความสำคัญเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ โดยเฉพาะการให้บริการที่ผู้คนเป็นหลักจะมีผลกระทบต่อความพึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง จึงมีผู้กล่าวถึงลักษณะของผู้ให้บริการไว้หลายทัศนะ ดังนี้

จรรยา กุลอำนวยการชัย (2538: 18) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ให้บริการว่าต้องมีความรอบรู้ในงานเป็นอย่างดี และผู้ให้บริการต้องใช้ภาษา สัญลักษณ์ หรือมีวิธีการสื่อความหมายให้เข้าใจได้ตรงกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นครราชสีมา (2556: ออนไลน์) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ให้บริการไว้ 3 ลักษณะดังนี้

1. ผู้ให้บริการต้องคำนึงถึงผู้รับบริการก่อนสิ่งอื่นใด
2. ผู้รับบริการถูกเสมอไม่ว่าผู้รับบริการจะพูดจะอย่างไรต้องไม่โต้แย้ง
3. ให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อให้ผู้รับบริการรู้สึกอบอุ่นสบายใจ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2555: ออนไลน์) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ให้บริการที่ดี เพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการให้บริการ ควรคำนึงถึง 3 ประการ ดังนี้

1. ทางกาย ต้องดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสดชื่นกระปรี้กระเปร่า มีลักษณะท่าทีดีมีเมตตา กระจกเงากระฉ่อน กระชุ่มกระชวย หน้าตาสดใส หัวใจให้เรียบร้อย ไม่ปล่อยผมรุงรัง การแต่งกายเรียบร้อย ยิ้ม ใจ หรือทักทายเหมาะสม กิริยาสุภาพ เป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นต้องวางตัวเป็นมิตร เปิดเผย ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการด้วยความเต็มใจที่จะให้บริการ

2. ทางวาจา ต้องใช้ถ้อยคำไพเราะชัดเจน พูดมีหางเสียง มีคำขานรับเหมาะสม กล่าวต้อนรับและสอบถามว่าจะให้ช่วยบริการอย่างไร พูดแต่ถ้อยคำไพเราะ ไม่พูดแทรก ไม่กล่าวคำตำหนิ อาจพูดทวนย้ำสิ่งที่มีผู้มาติดต่อเพื่อความเข้าใจตรงกัน พูดให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ไม่พูดมากจนเกินจริง และใช้ถ้อยคำเหมาะสม

3. ทางใจ ต้องทำจิตใจให้เบิกบานแจ่มใส ยินดีที่จะต้อนรับ ไม่รู้สึกขุ่นเคืองที่จะต้องรับหน้าหรือพบปะกับคนแปลกหน้าที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อน

ลักษณะของการให้บริการที่จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจนั้น จะต้องทราบความคาดหวังและการปฏิบัติตามความคาดหวังเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ย่อมไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะการปฏิบัติด้วยกาย วาจา ใจ ต่อบุคคล ให้สามารถสนองความต้องการของผู้รับบริการแต่ละประเภท ทุกระดับย่อมมีความยากลำบาก การที่จะให้บริการเป็นที่พอใจของทุก ๆ คนจะเป็นเรื่องเป็นไปได้ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องยากนัก หากเรามีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการอยู่เสมอ

การให้บริการทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การให้บริการทางการศึกษา ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ปิยวรรณ เกาะแก้ว (2551: ออนไลน์) กล่าวถึง ความต้องการของผู้เรียนทางการศึกษา โดยให้ความสำคัญตามลำดับความต้องการที่แตกต่างกัน ได้แก่

การให้บริการห้องสมุด ควรมีการจัดหาหนังสือสิ่งพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ ให้ครบถ้วนในทุกสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือที่มีเนื้อหาหรือใกล้เคียงกับหลักสูตรที่สถาบันการศึกษานั้นเปิดสอน ขณะเดียวกันก็ต้องมีจำนวนให้เพียงพอต่อผู้ใช้บริการ

การให้บริการคอมพิวเตอร์ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งผู้เรียนต้องการให้จัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนและเห็นว่าควรปรับเวลาการให้บริการให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนที่สำคัญควรให้บริการนอกเวลาราชการเพิ่มเติม ควรเพิ่มโปรแกรมการใช้งานให้มีความหลากหลาย ทันสมัย และปรับระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มีความรวดเร็วมากขึ้นด้วย

การให้บริการโสตทัศน โดยผู้เรียนจะใช้บริการหน่วยนี้สำหรับประกอบการเรียน เช่น การนำเสนอผลงาน สอบวิทยานิพนธ์ หรือ การทำกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ซึ่ง ส่วนใหญ่เห็นว่า การใช้บริการในหน่วยนี้มีข้อจำกัดมาก เช่น ไม่สามารถยืมใช้นอกสถานที่ได้ หรือมีจำนวนไม่เพียงพอ

ขณะที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553: 187-188) กล่าวถึงการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาว่า เป็นงานที่ได้อำนวยความสะดวกในระหว่างที่ศึกษาอยู่ ตลอดจนนิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยมีขอบเขตงาน ดังต่อไปนี้

1. การรับนักศึกษาใหม่ การตรวจสอบหลักฐานการสมัคร
2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนนักศึกษา การลงทะเบียน การเพิ่มและการลดรายวิชาเรียน
3. การจัดทำหลักฐานของนิสิตนักศึกษา เช่น ทะเบียนประวัติ บัตรประจำตัว
4. การตรวจสอบผลการเรียนของนิสิตนักศึกษา
5. การรับผลทะเบียน การรับผลการเรียน
6. การให้บริการเกี่ยวกับการออกหลักฐานในการเรียน
7. การรับคำร้องของนิสิตนักศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับงานทะเบียน เช่น การลาออก การพักการเรียน การโอนย้าย ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขชื่อนามสกุลและวันเดือนปีเกิด เป็นต้น

วิรงรอง สิตไทย (2557: 20) การให้บริการทางการศึกษาในด้านต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญในการช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนาการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาแต่ละบุคคล ตั้งแต่แรกเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2560: ออนไลน์) กล่าวถึง ขอบข่ายหน้าที่และความรับผิดชอบของกองบริการการศึกษา โดยปฏิบัติงานในด้านวิชาการเป็นหลัก เพื่อดำเนินการสร้างเสริมและพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย สนองตอบนโยบายของมหาวิทยาลัยและของประเทศ พัฒนาการสอน ส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ และผลิตสื่อการสอนที่เหมาะสม ตลอดจนใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้สอดคล้องกับนโยบายการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

ดรุณี คงสุวรรณ (2549: 79-96) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการของสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อเสนอแนะให้จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการให้ข้อมูล รายละเอียดที่ถูกต้อง รวมทั้งจัดระบบขั้นตอนการให้บริการที่ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน มีการจัดประชาสัมพันธ์และมีการติดป้ายประกาศในแต่ละจุดที่ให้บริการอย่างทั่วถึง พร้อมกับการจัดสภาพแวดล้อมสถานที่ในการให้บริการอย่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก มีพื้นที่กว้างขวาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัลลภ จันทเรนทร์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการลงทะเบียนทางอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าการลงทะเบียนเรียนทางอินเทอร์เน็ตเข้าประมวลผลช้า ไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกในการให้บริการและไม่ได้รับคำชี้แจงขั้นตอนการใช้โปรแกรมการลงทะเบียนผ่านอินเทอร์เน็ต

ชมพูนุช ตันพานิช และคณะ (2555: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยจันทรเกษม พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความเสมอภาคในการให้บริการ รองลงมาคือ ด้านความรวดเร็วในการให้บริการ ด้านความสมบูรณ์ของการให้บริการ และด้านความกระตือรือร้นในการให้บริการ และสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาอยู่ในระดับดี

ชัชณี กระปี่ทอง (2555: 86) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมพบว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเป็นเพราะคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีนโยบายในการจัดให้มีการบริการด้านต่างๆ อย่างครบครัน เพื่ออำนวยความสะดวกและเอื้อต่อการเรียนรู้การสอนมากที่สุด

วิรงรอง สิตไทย (2556: 66) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาแพทย์ที่มีต่อการให้บริการของงานบริการการศึกษา พบว่านักศึกษาแพทย์มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของงานบริการการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะบุคลากรผู้ให้บริการการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับคัดเลือกผู้ให้บริการเพื่อให้มาปฏิบัติหน้าที่โดยตรง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์การให้บริการทาง

การศึกษา มีทักษะที่สามารถควบคุมอารมณ์ เก็บอารมณ์ได้ ไม่ใช้อารมณ์ข่มขู่ มีความอดทนอดกลั้น ให้อภัยเป็นคนที่มิมีเหตุผล ใจเย็นและอดทน สามารถให้บริการด้วยความสุภาพและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้รับบริการ ทำให้เกิดการบริการที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันท์ สุขสวัสดิ์ (2552: 62) ที่ศึกษาทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

โดยสรุปได้ว่า ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ ที่ช่วยให้นิสิตได้รับความสะดวกสบาย รวดเร็ว เป็นธรรมชาติเท่าเทียมกัน โดยต้องคำนึงถึงความต้องการและอำนวยความสะดวกแก่นิสิตเป็นหลัก เพื่อให้นิสิตมีความพร้อมในการศึกษาเรียนรู้และพัฒนานิสิตในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ ตั้งแต่เข้ารับการศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

4. ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้

4.1 ชั้นปี

การเรียนรู้ของนิสิตมีความแตกต่างกันแต่ละชั้นปี และโดยธรรมชาติของผู้เรียนเองก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ดังนี้ นันทน์ภัส อัจฉริยะบุตร (2557: 141-142) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก นิสิตในชั้นปีที่สูงกว่ามีความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม กฎ ระเบียบ กลุ่มเพื่อน กิจกรรมการเรียนการสอนในทักษะที่สูงกว่า มีความต้องการความสะดวกสบายในการเรียนรู้ตลอดหลักสูตร เนื่องจากต้องเตรียมตัวเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งแตกต่างจากนิสิตในชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้ามาเรียนและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ในเรื่องต่างๆ เช่น กฎระเบียบ ระบบการศึกษา สังคมกลุ่มเพื่อน กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นสังคมใหม่สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ขณะที่ สุนันท์ สุขสวัสดิ์ (2552: 65) ได้ศึกษาทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พบว่า นักศึกษาแพทย์ที่ศึกษาระดับปริคลินิก และระดับคลินิก มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โดยรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าเกือบทุกด้านนักศึกษาแพทย์ที่ศึกษาระดับปริคลินิก และระดับคลินิกมีทัศนคติว่าแตกต่างกัน ดังเช่น ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2553: 50) ได้กล่าวว่าเจตคติของบุคคลส่วนใหญ่ มักปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ซึ่งทำให้มีผลต่อเจตคติของเขาด้วย นอกจากนี้ อายุแล้ว ยังมีตัวแปรอื่นๆ เช่น ปฏิภานของบุคคลต่อสิ่งเร้า ขาวสาร เป็นต้น ซึ่งอายุของบุคคลที่แตกต่างกัน จะมีปฏิภานที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นทำให้มีเจตคติและความคิดเห็นที่แตกต่างกันด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4.2 คณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษาเป็นลักษณะการเรียนเฉพาะของแต่ละคณะที่จัดเข้ามาไว้ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังเช่น นิภา แก้วศรีงาม (2537: 75) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางการศึกษามีอิทธิพลโดยตรงต่อการประกอบอาชีพของ บุคคลรวมทั้งจุดมุ่งหมายของการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้มีทัศนคติและการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุลชาติ อรัญยะนาถ (2551: 110) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่ กัมพล เกื้อกุล (2547 : 67) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ว่า นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2551: 29) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อความคิดเห็นหรือ ทัศนคติ กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นคุณลักษณะความรู้ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในด้านต่างๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตั้ง การศึกษางานวิจัยของ ปิยวรรณ สีเขียว (2556:91) เรื่อง ทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อ สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและ เป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดการเรียนการสอนใน 3 กลุ่มสาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 4 ปี) ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2560: ออนไลน์)

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย

1. คณะมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย

สาขาวิชาจิตวิทยา
สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สาขาวิชาภาษาไทย
สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา
สาขาวิชาภาษาเพื่ออาชีพ
สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา
สาขาวิชาภาษาตะวันออก
สาขาวิชาภาษาไทย
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

2. คณะสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย

สาขาวิชาเอกประวัติศาสตร์
สาขาวิชาเอกรัฐศาสตร์
สาขาวิชาเอกบริหารธุรกิจ
สาขาวิชาเอกการพัฒนาชุมชนเมือง
สาขาวิชาเอกบัญชี
สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา
สาขาวิชาภูมิศาสตร์และภูมิสารสนเทศ
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงแรม
สาขาวิชาธุรกิจเพื่อสังคม

3. คณะศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วย

สาขาวิชาการประถมศึกษา

สาขาวิชาการปฐมวัย

สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา

4. คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย

สาขาวิชาศิลปศึกษา

สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์

สาขาวิชาทัศนศิลป์

สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร

สาขาวิชาศิลปะการแสดง

สาขาวิชานาฏศิลป์

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

5. คณะเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วย

สาขาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์

6. วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน ประกอบด้วย

สาขาวิชาการจัดการภาคบริการและท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สาขาวิชาการจัดการภาคบริการและนันทนาการ

ประวัติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 มีต้นกำเนิดมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงและวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงสถาปนาขึ้นในปี พ.ศ. 2492 และวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 และได้รับการพัฒนามาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี พ.ศ. 2517

เมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2497 ศาสตราจารย์ มล.ปิ่น มาลากุล ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ระหว่าง พ.ศ. 2497-2499 ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชาการศึกษา หลังจากนั้น ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ได้รับตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษา จนถึง พ.ศ. 2511 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ด้วยระบบโรงเรียนสาธิต เพื่อให้เป็นแปลงทดลองค้นคว้าในระบบการศึกษาสมัยใหม่ พร้อมกับจัดระบบการศึกษาแบบวิทยาเขต โดยขยายวิทยาเขตปทุมวัน (2498) วิทยาเขตบางแสน (2498) วิทยาเขตพิษณุโลก (2510) วิทยาเขตมหาสารคาม (2511) วิทยาเขตสงขลา (2511) วิทยาเขตบางเขน (2512) และวิทยาเขตพลศึกษา (2513) และมีสถาบันสมทบอีก 1 แห่ง คือ วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ กระทรวงสาธารณสุข ต่อมาได้รวมวิทยาเขตโดยมีวิทยาเขต

ประธานมิตรเป็นศูนย์กลางการบริหาร วิทยาลัยวิชาการศึกษาภายใต้การนำของ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ในฐานะที่ท่านเป็นนักวิชาการและนักศึกษามัยใหม่ที่ได้พัฒนาแนวคิดพัฒนา

เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดี ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงสภาพของมหาวิทยาลัย โดยได้รวมวิทยาเขตปทุมวัน วิทยาเขตบางเขน วิทยาเขตพลศึกษา และวิทยาเขตประธานมิตร เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประธานมิตร) จากอดีตที่มีเพียงคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพลศึกษา และบัณฑิตวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ได้จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้จัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ สำนักคอมพิวเตอร์ สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา แผนการพัฒนาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) จัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน วิทยาลัยวัดการธรรมศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 10 (พ.ศ. 2540-2554) จัดตั้งวิทยาลัยโพธิวิชชาลัย สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลิภัณฑ์การเกษตร และรับโอนโรงพยาบาลชลประทาน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มาสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร ได้พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยกลางเมืองที่ทันสมัยก้าวสู่สากล และพัฒนาการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้และวิจัยบนฐานการศึกษาและคุณธรรม มุ่งสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สากล มหาวิทยาลัยจัดให้มีการเรียนการสอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา มีหลักสูตรที่หลากหลาย เพื่อให้บัณฑิตสามารถเลือกเรียนได้กว้างขวาง แต่ละหลักสูตรมุ่งสร้างความเป็นเลิศในทางความรู้และก่อให้เกิดปัญญา มีทั้งสิ้น 28 หลักสูตร เป็นหลักสูตรต่ำกว่าปริญญาตรี 1 หลักสูตร ปริญญาตรี 14 หลักสูตร และระดับบัณฑิตศึกษา 13 หลักสูตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2553: 6-9)

มหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (2553-2567) โดยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2553: 15)

1. สร้างองค์ความรู้ด้านการศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการเรียนในทุกศาสตร์ และสาขาวิชาให้มีคุณภาพ
2. พัฒนาสหสาขาวิชา เพื่อสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมในระดับสากล
3. สร้างองค์ความรู้และพัฒนาโครงการบริการวิชาการที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน
4. พัฒนาระบบบริหารที่มีคุณภาพโดยใช้เครื่องมือทางการบริหารและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม

และมีแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์หลัก (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2553: 16-47) คือ

1. การเป็นแหล่งความเป็นเลิศทางด้านนวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่ก้าวหน้าและลุ่มลึกเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ใหม่ พัฒนาการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ สร้างและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน และเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2. การกำหนดเป้าหมายหลักทางการวิจัย ซึ่งครอบคลุมการวิจัยและวิถีชีวิต การพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมและศิลปะเพื่อการเรียน สร้างและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ใหม่ที่สัมพันธ์กับชีวิตและคุณธรรม กระตุ้นให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยและนวัตกรรม สนับสนุนงานวิจัยที่เป็นสหสาขาวิชางานวิจัยและพัฒนา อันจะนำไปสู่นวัตกรรมในระดับสากล ผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย ความเป็นสากล สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

3. การพัฒนางานบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน

4. พัฒนาความเป็นนานาชาติและความเป็นสากล สร้างและพัฒนาหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

5. พัฒนาและเสริมสร้างปัญญาของนิสิตและบุคลากรผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด 9 ประการ ได้แก่ ใฝ่รู้ตลอดชีวิต คิดเป็นทำเป็น หนักเอาเบาสู้ รู้กาลเทศะ เปี่ยมจิตสำนึกสาธารณะ มีทักษะสื่อสาร อ่อนน้อมถ่อมตน งามด้วยบุคลิก พร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์

6. การสร้างระบบทุนการศึกษาระดับสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมเพื่อคุณภาพของผู้เรียน และกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนไทย เกิดลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดีและมีปัญญา

7. จัดตั้งกองทุนตักศิยานวัตกรรมการเรียนรู้ กองทุนส่งเสริมและ พัฒนาการวิจัย และกองทุนพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

8. การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยโดยใช้หลัก Cost Effectiveness (Lean Management) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

9. การจัดตั้งสำนักงานจัดการรายได้และบริหารทรัพย์สิน เพื่อจัดการรายได้และระดมทุนให้เพียงพอในการผลักดันให้แผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ 15 ปี ของมหาวิทยาลัย บรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณและทรัพยากรของมหาวิทยาลัย

ประวัติคณะในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์

ปรัชญา

สร้างเสริมภูมิปัญญา พัฒนาคุณค่าความเป็นมนุษย์

ปณิธาน

คณะมนุษยศาสตร์เป็นประชาคมวิชาการแห่งผู้มีความรู้ประจักษ์นักปราชญ์

วิสัยทัศน์ คณะมนุษยศาสตร์เป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้และวิจัยศาสตร์สาขา
มนุษยศาสตร์พื้นฐานการศึกษาและคุณธรรม มุ่งสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สากล

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาบุคคลที่มีคุณภาพและคุณธรรมให้แก่สังคม โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้
2. สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ มีประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อสังคมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
3. บริการวิชาการที่มีคุณภาพ จิตสำนึกและรับผิดชอบต่อสังคม
4. ศึกษา วิเคราะห์ และทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ โดยบูรณาการกับพันธกิจอื่น
5. พัฒนาระบบบริหารที่มีคุณภาพและธรรมาภิบาล

ประวัติและความเป็นมาของคณะมนุษยศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์ เป็นองค์กรการศึกษาที่พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2496 เปลี่ยนรูปมาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา “วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร” นอกจากมีส่วนราชการอันประกอบด้วยคณะวิชาต่างๆ 4 คณะ คือ คณะวิชาการศึกษา คณะวิชาวิจัยการศึกษา คณะวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ แล้ว ยังมีสาขาทั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด รวม 7 สาขา ได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางเขน วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก วิทยาลัยวิชาศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยวิชาการศึกษาสงขลา

เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 และเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการในเวลาต่อมาเพื่อให้จัดตั้งเป็นคณะนั้น จึงได้มีการแยกคณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์เดิม ออกมาเป็น 2 คณะ คือ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ส่วนคณะวิชาการศึกษาเปลี่ยนมาเป็น คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิชาวิทยาศาสตร์ เปลี่ยนมาเป็น คณะวิทยาศาสตร์ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คณะวิชาวิจัยฯ ไม่ปรากฏในการแบ่งส่วนราชการ ด้วยเหตุผลที่ว่าแต่ละคณะต่างก็มีงานวิจัยของตนเองที่จะต้องกระทำ จึงไม่จำเป็นต้องมีคณะวิชาวิจัยฯ ตั้งขึ้นมาเป็นเอกเทศ เช่นเดิม

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดการให้มีคณะมนุษยศาสตร์ขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัยฯ เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2518 ซึ่งถือว่าเป็นวันสถาปนาของคณะนี้ตลอดมา โดยในระยะแรกของการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยฯ ทุกภาควิชาในคณะฯ ได้จัดทำหลักสูตรในสาขาวิชาเอกของตน โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีได้มีการเปิดสอนตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ในสาขาวิชาภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ และตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) ในสาขาวิชาจิตวิทยา แต่อย่างไรก็ตามการสอนตามหลักสูตรเดิม ในทางการศึกษาก็ยังคงมีอยู่ทั้งในระดับปริญญาตรี (กศ.บ.) และในระดับปริญญาโท (กศ.ม.) ในปีเดียวกันคณะมนุษยศาสตร์ก็ได้จัดตั้งภาควิชาเพิ่มขึ้นอีก 1 ภาควิชา คือ ภาควิชาปรัชญาและศาสนา นับแต่นั้นจนปัจจุบันคณะมนุษยศาสตร์ จึงประกอบด้วยภาควิชา 6 ภาควิชา คือ ภาควิชาจิตวิทยา ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (เปลี่ยนชื่อภาควิชาตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2546) ภาควิชาปรัชญาและศาสนา ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก และภาควิชาภาษาศาสตร์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559: ออนไลน์)

คณะสังคมศาสตร์

ปรัชญา

สร้างความรู้คู่คุณธรรม นำปัญญาพัฒนาสังคม

ปณิธาน

คณะสังคมศาสตร์มุ่งหวังที่จะผลิตพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความรอบรู้ในวิชาการ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมวิสัยทัศน์

องค์กรแห่งการเรียนรู้ บูรณาการความรู้สู่ชุมชน โดยอาศัยความร่วมมือจากองค์กรภายนอกพันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ
2. สร้างงานวิจัยได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีความเป็นมาตรฐานสากลและมีธรรมาภิบาล
4. ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนในทุกระดับ
5. การธำรงรักษาวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประวัติความเป็นมาของคณะสังคมศาสตร์

เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว แผนกวิชาต่าง ๆ ของคณะมนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ได้เปลี่ยนเป็นภาควิชา แยกเป็นสังกัดในคณะมนุษยศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์จากประกาศของทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2518 นั้น ถือได้ว่าวันที่ 22 สิงหาคม เป็นวันกำเนิดของคณะสังคมศาสตร์ มีหน่วยงานในสังกัด 6 ภาควิชา และหน่วยงานสนับสนุน 1 หน่วยงาน ได้แก่ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยา ภาควิชารัฐศาสตร์ และสำนักงานคณบดี ต่อมาวันที่ 26 พฤศจิกายน 2551 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ได้

แยกออกจากคณะสังคมศาสตร์ ไปเป็นสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ ตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559: ออนไลน์)

คณะศิลปกรรมศาสตร์

ปรัชญา

ศิลปกรรมสรรค์สร้างปัญญา ปัญญาสร้างสรรค์คุณภาพ

ปณิธาน

ศิลปกรรมมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้วยการเป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมในเอเชีย และเป็นต้นแบบการสร้างสรรค์นวัตกรรมในรูปแบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีและแนวคิดทางตะวันตก เพื่อความเป็นอยู่ของประชากรและสร้างภูมิคุ้มกันในการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทย

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรชั้นนำแห่งการเรียนรู้ทางศิลปกรรมด้วยหลักปัญญาธรรมบนพื้นฐานของบุคลากรที่มีคุณภาพและเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สากล

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตศิลปกรรมที่มีคุณภาพและคุณธรรมให้แก่สังคม โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และเครือข่ายที่เข้มแข็ง
2. สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมด้านศิลปกรรมที่มีคุณภาพสู่สากล
3. ให้บริการวิชาการที่มีคุณภาพแก่ชุมชนและสังคม
4. ศึกษาและสืบสานวัฒนธรรมและศิลปะ
5. พัฒนาระบบบริหารที่มีคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาล

ประวัติความเป็นมาของคณะศิลปกรรมศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถือกำเนิดมาจากแผนกวิชาศิลปศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ซึ่งเปิดสอนสาขาวิชาศิลปศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นแห่งแรกในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2511 กระทั่งปี พ.ศ. 2518 ได้รับยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แผนกวิชาศิลปศึกษาได้พัฒนาเป็นภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมโดยเปิดสอนทั้งสาขาวิชาศิลปศึกษาและสาขาวิชาศิลปะทางด้านการออกแบบสื่อสาร พร้อมกันนี้ได้เปิดภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและสากล สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งต่อมาได้พัฒนามาเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2536 และปัจจุบันคณะศิลปกรรมศาสตร์มี 8 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปะจิตรกรรม สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

ใน พ.ศ. 2511 และผลิตบัณฑิตทางการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกศิลปศึกษาเป็นแห่งแรก เมื่อพัฒนามาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2517 ภารกิจทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ได้พัฒนาต่อไปอีก โดยการขยายโครงสร้างเป็นภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมและภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภายใต้คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม ได้เปิดสอนทั้งหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกศิลปศึกษา และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกศิลปะ ที่มุ่งเน้นทางการออกแบบสื่อสาร ส่วนภาควิชาดุริยางคศาสตร์ก็เปิดสอนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ทั้งวิชาเอกดุริยางคศาสตร์ไทยและดุริยางคศาสตร์สากล

พ.ศ. 2530 แนวคิดในการขยายบทบาททางด้านศิลปกรรมศาสตร์ไปสู่การเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ปรากฏชัดขึ้น หลังจากนั้นการเสนอโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ก็เริ่มขึ้นในปีต่อมา โดยคณะบุคคลที่ปรารถนาจะเห็นรสนิยมอันประณีตงดงามและมีระบบแบบแผนทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ พัฒนาขึ้นในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสังคมไทย ในที่สุดโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ก็ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2536 ศูนย์องครักษ์ จังหวัดนครนายก

โครงสร้างการบริหารงานของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในช่วงแรก ประกอบด้วย ภาควิชา 6 สาขาวิชา คือ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย ภาควิชาดุริยางคศาสตร์สากล ภาควิชาทัศนศิลป์ ภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา ภาควิชาศิลปะการแสดง ภาควิชาออกแบบทัศนศิลป์ การเปิดสอนแต่ละภาควิชาในช่วงแรกแยกออกเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ ถึง พ.ศ. 2540 คณะศิลปกรรมศาสตร์ได้เปิดสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนี้ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต เปิดสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เปิดสอนสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาเซรามิกส์ สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย สาขาวิชานาฏศิลป์สากล สาขาวิชาการออกแบบเพื่อการแสดง สาขาวิชาการแสดงและการกำกับการแสดง สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น รวม 14 สาขาวิชาในระดับปริญญาตรี และในระดับบัณฑิตศึกษา ปริญญาโท 3 สาขาวิชาคือ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาดุริยางควิทยา และสาขาวิชาทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งสาขาวิชาทัศนศิลป์ : ศิลปะสมัยใหม่ เริ่มเปิดสอนใน พ.ศ. 2539 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559: ออนไลน์)

คณะเศรษฐศาสตร์

สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ (School of Economics and Public Policy) ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นคณะใหม่ เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 โดยแยกจากภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งถือเป็นส่วนงาน

ภายในมีฐานะศักดิ์และสิทธิ์เท่าส่วนราชการที่เรียกว่า “คณะ” ทุกประการ ก่อนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นสำนักวิชานโยบายสาธารณะ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ได้เปิดสอนรายวิชาเศรษฐศาสตร์เพื่อเป็นวิชาพื้นฐาน วิชาบังคับ และวิชาเลือก ให้แก่นิสิตวิชาเอกสังคมศึกษาในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ในคณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ และเปิดสอนเป็นวิชาพื้นฐานและวิชาเลือกแก่คณะอื่นๆ หลังจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ พ.ศ. 2518 คณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและคณะสังคมศาสตร์ได้แยกออกเป็น คณะมนุษยศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ซึ่งภาควิชาเศรษฐศาสตร์ได้มีฐานะเป็นภาควิชาหนึ่งในคณะสังคมศาสตร์ และได้เปิดสอนหลักสูตรวิชาโทเศรษฐศาสตร์ให้แก่ นิสิตวิชาเอกหลักสูตรต่างๆ ของคณะสังคมศาสตร์และคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย

ในปีการศึกษา 2532 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ได้เปิดสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตรุ่นแรก ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา (ปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ ได้แยกไปเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ) ในปีการศึกษา 2537 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ได้เปิดสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคกลาง (ประสานมิตร) โดยเปิดรับนิสิตรุ่นแรกจำนวน 30 คน และได้ขยายปริมาณการรับนิสิตเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับความต้องการของผู้เรียนที่มีเพิ่มขึ้นตามศักยภาพของความพร้อมด้านจำนวนอาจารย์และทรัพยากรการศึกษาในภาควิชาเรื่อยมา จนกระทั่งในปีการศึกษา พ.ศ. 2551 ภาควิชาฯ ได้เปิดรับนิสิตระดับปริญญาตรี เข้าเรียนชั้นปีที่ 1 โดยเริ่มใช้หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2551) ซึ่งหลักสูตรใหม่ มีหลักสูตรที่จัดการศึกษาเป็นภาษาไทย และหลักสูตรที่จัดการศึกษาเป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) โดยเปิดการสอนในหลักสูตรสองภาษาเป็นครั้งแรกในปีการศึกษา 2552 ต่อจากนั้น ได้มีการรับทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรสองภาษาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในปีการศึกษา 2556 สำนักวิชาวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ ได้รับนิสิตหลักสูตรภาษาไทยจำนวน 155 คน ขณะที่หลักสูตรสองภาษาได้ยุติการรับนิสิต เพื่อพัฒนาเป็นหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต(นานาชาติ) เพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community:AEC) ในปีการศึกษา 2558 (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559: ออนไลน์)

คณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ถือกำเนิดจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 65 ปี โดยเริ่มต้นจาก โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2492 มีหลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ (สวัสดิ์ สุมิตร) เป็นอาจารย์ใหญ่ เปิดรับนักเรียนที่จบ ม. 6 เข้าศึกษาตามหลักสูตร 3 ปี เมื่อสำเร็จแล้วจะได้รับวุฒิ ป.ป. (ประกาศนียบัตรครูประถม) และหากเรียนต่ออีก 2 ปี เมื่อสำเร็จแล้ว จะได้รับวุฒิ ป.ม. (ประกาศนียบัตรครูมัธยม) ซึ่ง

เป็นคุณสมบัติสูงสุดสำหรับการประกอบวิชาชีพครูในขณะนั้น จึงทำให้ผู้รับการศึกษาที่ต้องการความก้าวหน้าในชีวิตต้องชวนขวายเป็นเรียนวิชาอื่นเพื่อให้ได้ปริญญาบัตร

ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ได้เสนอให้กระทรวงศึกษาธิการก่อตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นเพื่อให้เปิดสอน ถึงระดับปริญญา โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงจึงได้รับ การสถาปนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 และได้ตราพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2497 โดยมีศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี เป็นอธิการ วิทยาลัยเป็นคนแรก ซึ่งถือเป็นจุดก่อกำเนิดคณะวิชาการศึกษา และต่อมาก็คือ คณะศึกษาศาสตร์ในปัจจุบันวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนิสิต เพื่อผลิตบัณฑิตที่จะไปเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนให้บริการจัดการฝึกอบรมวิทยากร/ การเรียนการสอนสาขาต่าง ๆ ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาในขณะนั้น ในปัจจุบันได้กลายมาเป็นผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ของประเทศเป็นจำนวนมาก ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาลัยวิชาศึกษามีมาโดยมิได้หยุดยั้ง สมดังปรัชญาที่ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ได้ตั้งไว้ว่า การศึกษาคือความเจริญงอกงามซึ่งตรงกับพุทธภาษิตว่า สิกขา วิรูปหิ สมปตตา และตรงกับภาษาอังกฤษว่า Education is Growth วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัย โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานนามว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มะ-หา วิด-ทะ-ยา-ไล-สี-นะ-คะ-ริน-วิ-โรฒ) ใช้ อักษรย่อว่า มศว โดยมีศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษาคนสุดท้าย ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีเป็นคนแรก เช่นเดียวกับคณะศึกษาศาสตร์ก็ถือเป็นคณะแรกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปวงศิษย์แห่งวิทยาลัยวิชาการศึกษาและที่เกี่ยวข้องต่างภาคภูมิใจและตระหนักในใจว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นต้นกำเนิดของคณะศึกษาศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559: ออนไลน์)

วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน เปิดสอนเมื่อปีการศึกษา 2548 ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นหลักสูตรที่ตระหนักถึงการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 สาขาวิชาเอก ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2557: ออนไลน์)

- 1) วิชาเอกการจัดการภาคบริการและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 2) วิชาเอกการจัดการภาคบริการและนันทนาการ

ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตบุคลากรที่เข้าถึงความจำเป็นในการดำรงอยู่ของระบบความสัมพันธ์ระหว่างสรรพสิ่งที่มีต่อกันและกัน และตระหนักในความสมดุลทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นฐานคิดของการจัดการท่องเที่ยวที่สามารถ

นำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้และมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจและมีจิตสำนึกถึง
ความมีคุณธรรมและจริยธรรม และจิตสาธารณะ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ปรัชญา

สำนึกในความยั่งยืน ความสมดุล และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สังคม วัฒนธรรม และ
ธรรมชาติแวดล้อมคือฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีวิสัยทัศน์และสำนึกที่จะสร้างและรักษาความสมดุลระหว่างมนุษย์ สังคม วัฒนธรรม และธรรมชาติแวดล้อมอย่างยั่งยืน
2. เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวที่
เคารพธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่ความยั่งยืน
3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาคุณภาพ
ชีวิต ทางด้านร่างกายและจิตใจ
4. เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการและมีทักษะในการปฏิบัติงาน
ใน สาขาที่เรียน ทั้งด้านการวิเคราะห์เลข การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย พร้อมทั้ง
ความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
5. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจและมีจิตสำนึกถึงความมีคุณธรรมและจริยธรรม
และจิตสาธารณะ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 คณะ และ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน รวมจำนวน 7,412 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งได้มาโดยการใช้สูตรคำนวณของยามานะ (Yamane, 1973: 125) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ได้กลุ่มตัวอย่าง 380 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแยกตามคณะที่ศึกษา ดังแสดงในตารางดังแสดงในตาราง

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะมนุษยศาสตร์	1,629	84
คณะสังคมศาสตร์	3,104	159
คณะศึกษาศาสตร์	184	10
คณะศิลปกรรมศาสตร์	1,375	70
คณะเศรษฐศาสตร์	705	36
วิทยาลัยนานาชาติฯ	415	21
รวม	7,412	380

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความ วารสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ตัวแทนนิสิต เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ การประเมินสภาพแวดล้อม องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการสร้างแบบสอบถามของลิเคิร์ต (Likert, 1932: 1-55)

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถามสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาสาระ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาซึ่งพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เลือกค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.6 เป็นข้อคำถาม (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 248)

6. นำผลการตรวจสอบแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาปรับปรุง แล้วนำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วทำการแก้ไขปรับปรุง

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ มาเปรียบเทียบกับผลการทดสอบที่ (t-test) (Ferguson. 1981: 180) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า t มากกว่า 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นข้อคำถามสำหรับการวิจัย ซึ่งจากการทดสอบปรากฏว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า t มากกว่า 1.75 ได้ จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 44 ข้อ

8. หาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 161) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.974 ถือว่ามีความเชื่อมั่นสูงและยอมรับได้

9. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท พิจารณาก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามเป็นรายข้อและรายด้านและโดยรวม เป็นดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในตอนท้ายของแบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อทราบความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากคณบดีคณะและคณบดีวิทยาลัยในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการขออนุญาตให้นิสิตตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้รับหนังสืออนุมัติให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดีคณะและคณบดีวิทยาลัยในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม
4. นำแบบข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 1 โดยรวมและในแต่ละด้าน ใน 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) (Ferguson. 1981: 49) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Ferguson. 1981: 68)
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 2 โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกชั้นปี คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') (Ferguson. 1981: 308)
4. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด นำเสนอในรูปแบบตารางจัดลำดับจากการแจกแจงความถี่ จากนั้นนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981: 49)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981: 68)
2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 248)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ ชั้นปี คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') (Ferguson. 1981: 308)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเพื่อให้การสื่อความหมายตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบของนิสิตที่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิตใน 4 ด้าน ดังนี้ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต แล้วนำเสนอผลในรูปของการแจกแจงความถี่ของคำตอบ เพื่อให้ประกอบการอภิปรายผลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 380 คน และได้รับกลับคืน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	86	22.63
ชั้นปีที่ 2	129	33.95
ชั้นปีที่ 3	79	20.79
ชั้นปีที่ 4	86	22.63
รวม	380	100.00
2. คณะที่ศึกษา		
คณะมนุษยศาสตร์	84	22.11
คณะสังคมศาสตร์	159	41.84
คณะศึกษาศาสตร์	10	2.63
คณะศิลปกรรมศาสตร์	70	18.42
คณะเศรษฐศาสตร์	36	9.47
วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน	21	5.53
รวม	380	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป	204	53.68
เฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.24	159	41.84
เฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50	17	4.47
รวม	380	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 33.95) รองลงมาคือชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 22.63) และชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 20.79) ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ศึกษาในคณะสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 41.84) รองลงมาคือ คณะมนุษยศาสตร์ (ร้อยละ 22.11) คณะศิลปกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 18.42) คณะเศรษฐศาสตร์ (ร้อยละ 9.47) วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน (ร้อยละ 5.53) และคณะศึกษาศาสตร์ (ร้อยละ 2.63) ตามลำดับ

ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป (ร้อยละ 53.68) รองลงมาคือเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51–3.24 (ร้อยละ 41.84) และเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 (ร้อยละ 4.47) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3-10

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.58	0.69	มาก
2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	3.52	0.73	มาก
3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	3.34	0.84	ปานกลาง
4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	3.72	0.72	มาก
รวม	3.55	0.66	มาก

ตาราง 3 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยรวมและเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นรายข้อ

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. อาคารสถานที่ มีจำนวนเพียงพอ	3.59	0.79	มาก
2. อาคารสถานที่ มีความมั่นคง ปลอดภัย ต่อนิสิต	3.83	0.84	มาก
3. ห้องเรียน มีขนาดพอดี กับสัดส่วนผู้เรียน	3.55	0.94	มาก
4. ห้องเรียน มีความสะอาด	3.80	0.89	มาก
5. ห้องเรียน ไม่ร้อนอบอ้าว อากาศถ่ายเทได้สะดวก	3.80	0.91	มาก
6. ห้องเรียน ไม่มีเสียงดังรบกวน	3.36	0.91	ปานกลาง
7. ห้องเรียน มีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะต่อการเรียนการสอน	3.80	0.91	มาก
8. มีห้องสมุดภายในคณะให้บริการแก่นิสิต	3.12	1.25	ปานกลาง
9. มีสนามกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง	3.51	1.15	มาก
10. มีบริเวณให้นิสิตได้พบปะสังสรรค์ พักผ่อนหย่อนใจ รับประทานอาหาร	3.57	1.05	มาก
11. มีบริเวณสำหรับประชาสัมพันธ์ข่าวสาร แจ้งข่าว กิจกรรมต่างๆ	3.57	0.94	มาก
12. จัดบริเวณทางเดินทั้งภายในและนอกอาคาร สวยงาม สะอาด ปลอดภัย	3.53	1.00	มาก
รวม	3.58	0.69	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 6 และข้อที่ 8 ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ เป็นรายชื่อ

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
13. สื่ออุปกรณ์ ภายในห้องเรียน พร้อมใช้งาน (เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉาย เครื่องเสียง ไมโครโฟน เป็นต้น)	3.50	0.90	ปานกลาง
14. สื่ออุปกรณ์ มีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	3.54	0.90	มาก
15. สื่ออุปกรณ์ มีการปรับปรุง/ซ่อมแซม อยู่สม่ำเสมอ	3.36	0.93	ปานกลาง
16. สื่ออุปกรณ์ มีความทันสมัย	3.44	0.91	ปานกลาง
17. สื่ออุปกรณ์ ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น	3.65	0.93	มาก
18. สื่ออุปกรณ์ สามารถควบคุมการเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลได้	3.68	0.83	มาก
19. เครื่องเสียง ไมโครโฟน ขยายเสียงชัดเจน เป็นระบบสเตอริโอ	3.47	0.95	ปานกลาง
20. มีระบบสำรองไฟ ขณะใช้งานสื่ออุปกรณ์ต่างๆ	3.38	0.94	ปานกลาง
21. มีระบบต่อพ่วงอุปกรณ์ ที่สามารถใช้งานได้ดี ปลอดภัย	3.52	0.98	มาก
22. มีตารางการใช้ ยืม คืนอุปกรณ์ ที่ชัดเจน	3.66	0.91	มาก
23. มีการจัดสื่ออุปกรณ์สำรอง ที่สามารถใช้งานทดแทน ได้ทุกกรณี	3.55	0.94	มาก
รวม	3.52	0.73	มาก

อยู่ในระดับจากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์มากเกือบทุกข้อยกเว้นข้อที่ 13 ข้อที่ 15 ข้อที่ 16 ข้อที่ 19 และข้อที่ 20 ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี เป็นรายชื่อ

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
24. คอมพิวเตอร์ มีปริมาณ ให้บริการอย่างเพียงพอกับ สัดส่วนนิสิต	3.45	0.98	ปานกลาง
25. คอมพิวเตอร์ มีสภาพพร้อมใช้งาน	3.49	1.10	ปานกลาง
26. คอมพิวเตอร์ มีความทันสมัย	3.46	1.01	ปานกลาง
27. คอมพิวเตอร์ มีระบบปฏิบัติการที่รองรับต่อการจัดการ เรียนรู้	3.37	1.06	ปานกลาง
28. สัญญาณอินเทอร์เน็ตครอบคลุมพื้นที่ทั้งภายในและ ภายนอก อาคาร ห้องเรียน เป็นต้น	3.50	1.01	ปานกลาง
29. สัญญาณอินเทอร์เน็ตมีความรวดเร็วและมีความเสถียร	3.01	1.14	ปานกลาง
30. การเข้าสู่อินเทอร์เน็ตเครือข่ายไวเลสแลน WISE ทำได้ โดยง่าย	2.94	1.15	ปานกลาง
31. มีฐานข้อมูลออนไลน์ ที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูล	3.18	1.09	ปานกลาง
32. มีการใช้ Google Classroom หรือโปรแกรมอื่นๆ เพื่อ สนับสนุนการเรียนรู้	3.38	0.97	ปานกลาง
33. ใช้เทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนระบบการเรียนการสอน ให้ นิสิตเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	3.56	0.88	มาก
รวม	3.34	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 33 ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต เป็นรายชื่อ

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
34. เจ้าหน้าที่ให้บริการ ด้วยความรวดเร็ว	3.59	0.94	มาก
35. ระบบการให้บริการแก่นิสิต เป็นระเบียบ มีขั้นตอนชัดเจน	3.67	0.84	มาก
36. เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ด้วยถ้อยคำสุภาพ เต็มใจให้บริการ	3.67	0.85	มาก
37. เจ้าหน้าที่ให้บริการ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	3.72	0.89	มาก
38. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารทันสมัย ทันเหตุการณ์	3.69	0.92	มาก
39. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ภายใน/นอกอาคาร ห้องเรียน	3.78	0.87	มาก
40. มีช่องทางสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และรับฟังความคิดเห็น ของนิสิต	3.91	0.89	มาก
41. มีระบบการรับส่งเอกสาร ระบุเวลาชัดเจน	3.68	0.86	มาก
42. นิสิตได้รับการบริการด้วยความเป็นธรรม อย่างเท่าเทียม กัน	3.70	0.84	มาก
43. นิสิตมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ช่วยเหลือ จากเจ้าหน้าที่และคณะ ในด้านต่างๆ	3.76	0.83	มาก
44. นิสิตมีความพึงพอใจต่อการให้คำแนะนำ การแนะนำ อาชีพ จากเจ้าหน้าที่ และอาจารย์ที่ปรึกษา	3.80	0.84	มาก
รวม	3.72	0.72	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต โดยรวมและรายชื่อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

สภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการ เรียนรู้	ชั้นปีที่ศึกษา											
	ชั้นปีที่ 1 (n=86)			ชั้นปีที่ 2 (n=129)			ชั้นปีที่ 3 (n=79)			ชั้นปีที่ 4 (n=86)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เห็น
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.73	0.64	มาก	3.52	0.71	มาก	3.64	0.75	มาก	3.49	0.62	ปานกลาง
2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	3.59	0.67	มาก	3.47	0.71	ปานกลาง	3.67	0.77	มาก	3.41	0.77	ปานกลาง
3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	3.30	0.84	ปานกลาง	3.32	0.74	ปานกลาง	3.55	0.94	มาก	3.20	0.87	ปานกลาง
4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	3.71	0.67	มาก	3.71	0.71	มาก	3.84	0.81	มาก	3.65	0.68	มาก
รวม	3.59	0.61	มาก	3.51	0.65	มาก	3.68	0.75	มาก	3.44	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ และด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิตที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	คณะที่ศึกษา																	
	มนุษยศาสตร์ (n=158)			สังคมศาสตร์ (n=56)			ศึกษาศาสตร์ (n=17)			ศิลปกรรมศาสตร์ (n=72)			เศรษฐศาสตร์ (n=47)			วิทยาลัยนานาชาติเพื่อ ศึกษาความยั่งยืน (n=30)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.69	0.61	มาก	3.56	0.70	มาก	3.59	0.62	มาก	3.42	0.77	ปานกลาง	3.69	0.64	มาก	3.72	0.74	มาก
2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	3.60	0.72	มาก	3.51	0.72	มาก	3.79	0.72	มาก	3.36	0.83	ปานกลาง	3.55	0.53	มาก	3.70	0.70	มาก
3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	3.38	0.85	ปานกลาง	3.30	0.84	ปานกลาง	3.56	1.00	มาก	3.23	0.93	ปานกลาง	3.34	0.63	ปานกลาง	3.69	0.74	มาก
4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	3.71	0.74	มาก	3.70	0.70	มาก	3.98	0.73	มาก	3.70	0.83	ปานกลาง	3.76	0.54	มาก	3.84	0.64	มาก
รวม	3.60	0.64	มาก	3.52	0.66	มาก	3.73	0.65	มาก	3.43	0.77	ปานกลาง	3.59	0.51	มาก	3.74	0.66	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคณะศิลปกรรมศาสตร์เพียงคณะเดียวที่มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิตที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป (n=209)			เฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.24 (n=156)			เฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50 (n=15)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.59	0.63	มาก	3.56	0.77	มาก	3.78	0.53	มาก
2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	3.49	0.68	ปานกลาง	3.57	0.80	มาก	3.52	0.63	มาก
3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	3.29	0.85	ปานกลาง	3.40	0.86	ปานกลาง	3.27	0.57	ปานกลาง
4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	3.72	0.68	มาก	3.74	0.78	มาก	3.61	0.45	มาก
รวม	3.53	0.62	มาก	3.57	0.73	มาก	3.56	0.46	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิตอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์และด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.24 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.51 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความพร้อมด้านเทคโนโลยีที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 11-13

ตาราง 11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	SS		df.	MS	F	p
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3.302		3	1.101	2.347	0.072
	ภายในกลุ่ม	176.337		376	0.469		
	รวม	179.638		379			
2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3.371		3	1.124	2.138	0.095
	ภายในกลุ่ม	197.659		376	0.526		
	รวม	201.030		379			
3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	5.206	3	1.735	2.470	0.062	
	ภายในกลุ่ม	264.161	376	0.703			
	รวม	269.367	379				

ตาราง 11 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	ระหว่างกลุ่ม	1.639	3	0.546	1.067	0.363
	ภายในกลุ่ม	192.580	376	0.512		
	รวม	194.219	379			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.545	3	0.848	1.937	0.123
	ภายในกลุ่ม	164.642	376	0.438		
	รวม	167.187	379			

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1-4 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตทุกชั้นปีมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นมีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3.776	5	0.755	1.606	0.158
	ภายในกลุ่ม	175.863	374	0.470		
	รวม	179.638	379			
2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3.829	5	0.766	1.452	0.205
	ภายในกลุ่ม	197.202	374	0.527		
	รวม	201.030	379			
3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	4.319	5	0.864	1.219	0.300
	ภายในกลุ่ม	265.049	374	0.709		
	รวม	269.367	379			

ตาราง 12 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
4. ความพร้อมด้านการ ให้บริการแก่นิสิต	ระหว่างกลุ่ม	1.135	5	0.227	0.440	0.821
	ภายในกลุ่ม	193.084	374	0.516		
	รวม	194.219	379			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.496	5	0.499	1.134	0.342
	ภายในกลุ่ม	164.691	374	0.440		
	รวม	167.187	379			

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกคณะ มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า นิสิตทุกคณะมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นมีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
1. สภาพแวดล้อมทาง กายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.769	2	0.384	0.810	0.445
	ภายในกลุ่ม	178.869	377	0.474		
	รวม	179.638	379			
2. ความพร้อมด้านสื่อ อุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	0.581	2	0.291	0.546	0.579
	ภายในกลุ่ม	200.449	377	0.532		
	รวม	201.030	379			

ตาราง 13 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	1.108	2	0.554	0.779	0.460
	ภายในกลุ่ม	268.259	377	0.712		
	รวม	269.367	379			
4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	ระหว่างกลุ่ม	0.247	2	0.123	0.240	0.787
	ภายในกลุ่ม	193.973	377	0.515		
	รวม	194.219	379			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.149	2	0.075	0.168	0.845
	ภายในกลุ่ม	167.037	377	0.443		
	รวม	167.187	379			

ตาราง 13 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันก็มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบของนิสิตที่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิตใน 4 ด้าน ดังนี้ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต แล้วนำเสนอผลในรูปของการแจกแจงความถี่ของคำตอบเพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 ความถี่ของความคิดเห็นเพิ่มเติมของนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่ (f)
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	
1. อาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต เช่น ห้องเรียน และบริเวณพื้นที่สำหรับนั่ง เป็นต้น	15
2. ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ	6
3. ควรมีหลังคาตามทางเดิน บริเวณทางเชื่อมตึก เนื่องจากสภาพอากาศร้อนช่วงกลางวัน	6
4. ควรเพิ่มต้นไม้บริเวณอาคาร เพื่อให้ร่มเงาแก่นิสิต	5
5. นิสิตได้รับความสะดวกสบายและรู้สึกปลอดภัย	5
ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	
1. สื่ออุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการและการใช้งานของนิสิต	20
2. สื่ออุปกรณ์ชำรุดบ่อย ทำให้ใช้งานไม่ได้ ควรมีการดูแลรักษาเป็นประจำ	16
3. ควรจัดสรรสื่ออุปกรณ์ให้ทันสมัย	7
ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี	
1. สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ทำให้ไม่พร้อมใช้งาน	19
2. ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ไม่ทันสมัย ใช้งานได้ไม่ดี	4
3. จำนวนคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ	3
4. ควรจัดเทคโนโลยีให้ทันสมัยมากกว่านี้	2

ตาราง 14 (ต่อ)

ความคิดเห็นเพิ่มเติม	ความถี่ (f)
ด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	
1. ควรจัดระเบียบและขั้นตอนการให้บริการแก่นิสิต เพื่อความเข้าใจตรงกัน	9
2. เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการไม่ยิ้มแย้ม ไม่ใส่ใจในการให้บริการ	8
3. ควรมีบริการ รับ-ส่ง เอกสารแบบออนไลน์ เพื่อความสะดวกยิ่งขึ้น	7
4. เจ้าหน้าที่ดำเนินการล่าช้ากว่ากำหนด	6

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นเพิ่มเติม แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ อาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของ นิสิต เช่น ห้องเรียน และบริเวณพื้นที่สำหรับนั่ง เป็นต้น (f=15) ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ (f=6) ควรมีหลังคาตามทางเดิน บริเวณทางเชื่อมตึก เนื่องจากสภาพอากาศร้อนช่วง กลางวัน (f=6) ควรเพิ่มต้นไม้บริเวณอาคาร เพื่อให้ร่มเงาแก่นิสิต (f=5) มีนิสิตได้รับความ สะดวกสบายและรู้สึกปลอดภัย (f=5)

ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ได้แก่ สื่ออุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการและการใช้ งานของนิสิต (f=20) สื่ออุปกรณ์ชำรุดบ่อย ทำให้ใช้งานไม่ได้ ควรมีการดูแลรักษาเป็นประจำ (f=16) ควรจัดสรรสื่ออุปกรณ์ให้ทันสมัย (f=7)

ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี ได้แก่ สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ทำให้ไม่พร้อมใช้ งาน (f=19) ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ไม่ทันสมัย ใช้งานได้ไม่ดี (f=4) จำนวนคอมพิวเตอร์ไม่ เพียงพอ (f=3) และควรเพิ่มประสิทธิภาพของเทคโนโลยีให้ทันสมัยมากกว่านี้ (f=2)

ด้านความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต ได้แก่ ควรจัดระเบียบและขั้นตอนการ ให้บริการแก่นิสิต เพื่อความเข้าใจตรงกัน (f=9) เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ใส่ใจใน การให้บริการ (f=8) ควรมีบริการ รับ-ส่ง เอกสารแบบออนไลน์ เพื่อความสะดวกยิ่งขึ้น (f=7) และ เจ้าหน้าที่ดำเนินการล่าช้ากว่ากำหนด (f=6)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมจำนวน 7,412 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 380 คน จากวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับนิสิต จำนวน 380 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 44 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท และตอนท้ายของแบบสอบถามในแต่ละด้าน เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.974
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อนำไปขอความอนุเคราะห์การสำรวจข้อมูลนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 คณะ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน เมื่อได้รับการอนุมัติให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล จึงได้ขอ

ความร่วมมือกับอาจารย์ เจ้าหน้าที่สาขา ผู้ประสานงานวิจัย ตัวแทนนิสิตแต่ละคณะ เพื่อช่วยดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม และได้เก็บด้วยตนเองอีกทางหนึ่ง ได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด 380 ฉบับ จากนั้นจึงตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยนำมาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

3. ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านในแต่ละด้าน 4 ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต ตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

5. สรุปและนำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดในตอนท้ายของแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปี คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 นิสิตชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 นิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าโดยรวมเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความพร้อมด้านเทคโนโลยีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการศึกษาพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสัดส่วนของอาคารสถานที่ ห้องเรียน และบริเวณโดยรอบทั้งหมดมีความเพียงพอเหมาะสมต่อความต้องการในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีความสะดวกสบายต่อการเดินทางของนิสิตได้หลากหลายเส้นทาง เช่น รถไฟฟ้าใต้ดิน (MRT) รถไฟฟ้า (BTS) รถโดยสารประจำทาง เรือโดยสาร เป็นต้น สอดคล้องกับ ซีเกอร์ (Seager.1961: 5-6) ที่กล่าวว่า สถานที่ตั้งและการวางแผนผังของสถานศึกษาที่เหมาะสมนั้น ควรกว้างขวาง และอยู่ใกล้เขตชุมชนสามารถติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ ได้สะดวก ตั้งอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย สวยงามและสามารถใช้ประโยชน์เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ได้รวมไปถึงวิธีการจัดสถานที่เป็นสัดส่วน เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน จะเป็นสิ่งที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน และเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และ พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2533: 10) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมที่ดีจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดี มีเจตคติที่ดี ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ขณะที่ อัจฉรา สุขารมณและพรรณี บุญประกอบ. (2542: 33) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายและเหมาะสมจะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อสถาบันการศึกษา และจะเป็นแรงผลักดันในการตั้งใจศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ อยู่ในสถาบันต่อไปจนสำเร็จการศึกษา โดยสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อการรับรู้และพัฒนากายทางด้าน

ต่างๆ ของนิสิต โดยเฉพาะด้านวิชาการในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดี และพฤติกรรมของผู้เรียน นอกจากนี้ สิริندا วรรณะวิภาค (2541: 42) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางการเรียน ซึ่งควรมีลักษณะ 8 ประการ ดังนี้ 1) ที่นั่งห่างพอเหมาะกับการอ่านอักษรบนกระดาน 2) ที่นั่งในห้องเรียนมีเพียงพอ 3) ขนาดโต๊ะ เก้าอี้ มีความเหมาะสม 4) ห้องเรียนมีแสงสว่างและการระบายอากาศ 5) สภาพในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว 6) สภาพอากาศในห้องเรียนไม่ร้อนเกินไป 8) มีห้องสมุดและห้องปฏิบัติการให้ใช้ค้นคว้าเพิ่มเติม และ กวีภัทร ฉาวชาวนา (2559: 9) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดอิสระในการเรียนรู้และเรียนรู้ด้วยความสุข อันเนื่องมาจากการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพนี้มีอิทธิพลต่อนิสิตทุกคน เพราะสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงและดำเนินการจัดการให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนิสิต โดยการสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี สะอาด เป็นระเบียบ สวยงามนั้นจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความรัก ความภูมิใจในสถาบัน ส่งผลต่อเนื่องไปในทางสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของนิสิตในอนาคต

1.2 ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ จากการศึกษาพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสื่ออุปกรณ์ที่ใช้จัดการเรียนรู้ให้แก่ นิสิตในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสมกับการใช้งานในปัจจุบัน เพียงพอ ทันสมัย ตลอดจนได้รับการดูแลรักษาซ่อมแซมเป็นประจำ มีตารางการยืมคืนสื่ออุปกรณ์ให้นิสิตทราบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ภายในห้องเรียนปฏิบัติการยังมีสื่ออุปกรณ์ที่สามารถใช้งานได้ดี อยู่ในสภาพพร้อมตลอดเวลา และสามารถเบิกใช้นอกเวลาเรียนได้ ดังเช่น วีระไทยพานิช (2546: 41) กล่าวว่า สื่ออุปกรณ์ (Instructional Materials) จะช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนสะดวกและเข้าใจในกระบวนการและเกิดการเรียนรู้ได้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย นอกจากนี้ สุพรรณพรพรรณ ดันติพลาผล (2546: 105-106) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า สื่ออุปกรณ์ทำให้การรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางตา ซึ่งถือว่ามีผลต่อการเรียนรู้มากที่สุดเมื่อเทียบกับการรับรู้ผ่านประสาทอื่น ส่งผลให้การเรียนรู้จึงมีความสัมพันธ์กับการมองภาพอย่างเข้าใจ รวมถึงการสร้างจินตนาการของบุคคล สื่ออุปกรณ์ที่ต้องใช้การมองมีหลายชนิด เช่น ตำราเรียน แผ่นภาพโปสเตอร์ สไลด์ หรือสื่อประสมอื่น เป็นต้น ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสัมผัสผ่านประสาททางตานั้น หากนิสิตมีความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์มากจะสัมผัสมาก และเมื่อสัมผัสมากก็คือการมองเห็นมากก็จะสามารถเลือกสิ่งที่มองเห็นได้มากขึ้น ซึ่งส่งผลถึงการรับรู้ที่มากกว่า การรับรู้มากจะส่งผลต่อการจดจำได้มากกว่า และทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากกว่า และในที่สุดการเรียนรู้มากจะทำให้มีความรู้มากด้วย นับว่าสื่ออุปกรณ์เป็นตัวกลางหรือพาหนะ หรือเครื่องมือ หรือข้อมูล (Information) จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ โดยในปัจจุบันนั้นสื่ออุปกรณ์มีหลายประเภท หลายรูปแบบ ให้ได้พิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสมของสื่ออุปกรณ์แต่ละประเภท (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2560: ออนไลน์) การใช้สื่ออุปกรณ์ยังช่วยให้บรรยากาศเป็นกันเองขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสนใจ และเข้าใจในบทเรียนได้ดี ตลอดจนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สื่ออุปกรณ์เป็นตัวชี้นำที่ดี ควรมีความทันสมัย

น่าสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด (กิดานันท์ มะลิทอง. 2540: 89) และ สุพีรพัทธ์ พิมพ์มาศ (2559: 126) กล่าวถึง การจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของ คณะมนุษยศาสตร์ มีอุปกรณ์อยู่ในสภาพดี พร้อมใช้งานตลอดเวลา นอกจากนี้ นอกเวลาเรียนนิสิต ยังสามารถใช้ห้องปฏิบัติการและเบิกใช้อุปกรณ์ที่จำเป็นได้นอกเวลาเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ ได้ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และประสบผลสำเร็จในด้านการ เรียน ดังเช่น ทิพย์วรรณ หันหาบุญ (2544: 42) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางวิชาการ องค์กรจัดการศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จ การศึกษา พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก จากการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนและ การใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอนทำให้กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณ สีเชียง (2556: 87) ศึกษาทัศนคติที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเป็นเพราะสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน เพียงพอต่อความต้องการของ นักศึกษาทำให้สามารถค้นคว้าเรียนรู้จากอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ ด้วยตนเองและพยายามค้นคว้าด้วยตนเองให้รู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา จึงทำให้นักศึกษาส่วน ใหญ่มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามีความเหมาะสมระดับมาก

1.3 ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี จากการศึกษาพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปาน กลาง อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็น ลักษณะแบบบรรยาย ทำให้ยังไม่ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้เท่าไรนัก และเนื่องจาก คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจัดเป็นครุภัณฑ์ทางการศึกษา ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาในการ จัดสรรเป็นระยะเวลานาน งบประมาณภายในคณะที่มีจำกัด จึงมีจำนวนไม่เพียงพอเท่าที่ควรต่อการ ใช้งาน และทำให้ระบบปฏิบัติการไม่ค่อยทันสมัย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญทางด้าน เทคโนโลยีก็เปลี่ยนบ่อย ทำให้นิสิตไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกทางด้านเทคโนโลยีมากนัก ซึ่ง สุจิน บุตรดีสุวรรณ (2546: 38) กล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนนั้น เป็น บทบาทสำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะต้องมุ่งเน้นให้นักศึกษาคิดเป็น และฝึกการ เรียนรู้จากการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างกว้างขวางและไม่จำกัด เห็นได้จากการ จัดสรรเทคโนโลยีให้แก่นิสิตนั้น ทำให้นิสิตได้เรียนรู้ในเรื่องที่สนใจอย่างกว้างขวาง ไม่เพียงแต่ใน ห้องเรียนเท่านั้น สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วนั้น นับได้ว่าการเรียนรู้จาก เทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจัดสรรให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงและใช้ เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับ ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2544: 27-36) กล่าวถึง การจัดเทคโนโลยีของแต่ละมหาวิทยาลัยในปัจจุบันนั้น ว่ามีความสำคัญมากและการนำเทคโนโลยีมาใช้นั้น ล้วนก่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง อาทิ คอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ยังส่งผลต่อการเรียนรู้ของนิสิตด้วย

เพื่อให้ได้ค้นคว้าในเรื่องที่สนใจ ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดกระบวนการเรียนรู้ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังตอบสนองนโยบายทางการศึกษาที่ว่า “การศึกษาเพื่อประชาชนทุกคน” รวมทั้งเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือการนำเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อการเรียนรู้และประกอบอาชีพอีกด้วย โดยทำได้ในรูปแบบต่างๆ เช่นการให้ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยสามารถใช้เวลาเพิ่มเติมกับบทเรียน หรือเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้จากหลากหลายเนื้อหาในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ฐานข้อมูลในระบบเวปไซต์เวปในอินเทอร์เน็ตยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้จากฐานข้อมูลที่หลากหลายและกว้างขวางขึ้น โดยคอมพิวเตอร์ทำหน้าที่ช่วยลดภาระส่วนของกระบวนการทางปัญญา เช่น การช่วยให้ตัวอย่างวิธีการหาสารสนเทศ ทำให้ผู้เรียนสามารถมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางปัญญาอื่นๆ ที่จำเป็นกว่า เพื่อบรรลุผลกระบวนการทางปัญญาหลายๆ ด้านที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการเรียนด้วยการสนับสนุนจากคอมพิวเตอร์มีความหลากหลายที่จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีลักษณะที่ร่วมกันคือจะต้องช่วยผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้ง ตัวอย่างเครื่องมือการสื่อสารที่นำมาใช้สร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ได้แก่ บล็อก กระดานประกาศ อีเมลล์แชท ข้อความด่วน กลุ่มข่าว (ใจทิพย์ ณ สงขลา. 2550: 184) หรือการสื่อสารในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และเทคนิควิธีการที่มีความสัมพันธ์กับซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ ซีดีรอมและอินเทอร์เน็ต ที่จะช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ (พิศจิตรา สุขวุฒิไชย. 2553: 13) เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้แหล่งเรียนรู้ทุกประเภทรวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ และใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้นั้น จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และสังคมอื่น (ธีระ ฤญเจริญ และ วาสนา ศรีไพโรจน์. 2554: 112-113) ซึ่งงานวิจัย รังสรรค์ สุกันทา (2543: 18) พบว่า นักศึกษาต้องใช้ในการสืบค้นข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยนักศึกษามีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ขณะที่ นภัสนันท์ อัจฉริยบุตร (2557: 137) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าการจัดบริการทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากนิสิตเห็นว่าต้องปรับปรุงระบบ Internet ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าข้อมูล และควรจัดให้มีคอมพิวเตอร์สำหรับการใช้งานให้เพียงพอต่อนิสิต

1.4 ด้านความพร้อมการให้บริการแก่นิสิต จากการศึกษาพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่มีความรอบรู้ความเข้าใจ สามารถให้ข้อมูล และอำนวยความสะดวกสบายแก่นิสิตในทุกด้าน ด้วยความถูกต้อง เที่ยงตรง กระตือรือร้น เอาใจใส่ให้บริการดี ทำให้ช่วยเหลือ แก้ปัญหาต่างๆ ของนิสิต ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยโดยการติดตาม ประชาสัมพันธ์ผ่านหลากหลายช่องทาง เช่น Facebook, Line Group โดยนิสิตได้รับข่าวสารและการแจ้งเตือนตลอดเวลา ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ทันเวลา และนิสิตกล้าที่จะซักถามในทุกเรื่องได้ เป็นวิธีการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาได้ทุกด้าน ตลอดจนทำให้รู้สึกเป็นกันเอง เกิดความ

ประทับใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบด้วยความถูกต้องทันเวลา เป็นผลให้การใช้ชีวิตศึกษาเล่าเรียนภายในคณะเป็นไปด้วยความสะดวกสบาย ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553: 2) กล่าวว่า การให้บริการทางการศึกษาว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะการเรียนรู้ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและยังเป็นเสมือนเครื่องมือชี้ความสำเร็จในการบริหารจัดการภายในอีกด้วย แสดงให้เห็นความสำคัญของความพร้อมด้านการให้บริการว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยสนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกให้แก่บัณฑิตในรูปแบบต่างๆ ตั้งแต่เข้ารับการศึกษาดำเนินการใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัย จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของสมชาติ กิจบรรจง (2536: 17) ที่กล่าวถึง การให้บริการที่ดี ว่าควรให้ข้อมูลด้วยความกระตือรือร้น คล่องแคล่ว ช่วยเหลือด้วยไมตรีจิตที่ดี มีเทคนิคและวิธีการพูด มีเหตุมีผล สุภาพและอ่อนโยน ขณะที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 7) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดบริการแก่นิสิตว่า จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการในทุกด้านของนิสิต ลดหรือขจัดปัญหาต่างๆ ให้แก่นิสิต และช่วยให้นิสิตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์ สุขสวัสดิ์ (2552: 62) ที่ศึกษาทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โดยรวมแล้วมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ วิรงรอง ลิตไทย (2557: 67) ศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการของงานบริการการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากหน่วยงานมีนโยบายการจัดการศึกษาแก่นักศึกษาแพทย์ด้วยความสม่ำเสมอและเสมอภาคต่อกัน ไม่จำกัดเพศอายุ ทำให้ผู้ที่มารับบริการทางการศึกษาได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์ และนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาแพทย์

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิตจำแนกตามชั้นปี คณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามตัวแปร ดังนี้

2.1 นิสิตชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตทุกชั้นปี อยู่ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน และมีประสบการณ์ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้คล้ายคลึงกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นและทัศนคติไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่ง ชูชาติ ไชยเขต (2538: 86) ศึกษาสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยสยามตามทัศนะของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาต่างชั้นปีกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยสยาม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้อาจเนื่องจากแต่ละชั้นปี มีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน ทำให้การรับรู้ของนิสิต ดังที่ สุพัตรา สุภาพ (2545: 41) กล่าวว่า นักศึกษาที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย คือ

อายุ 17-22 ปี ถือเป็นวัยที่ใกล้เคียงกัน จึงมีความเห็น ความรู้สึก ความสนใจ ตลอดจนมีภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมิตรา ชิตามร (2546: 69) ที่ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาต่างชั้นปีมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน และ ศิวพร ใจตุ้ย (2556: 70) ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสยามในพระอุปถัมภ์ฯ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ต่างต้องการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสยาม ในพระอุปถัมภ์ฯ เหมือนกัน

2.2 นิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่เปิดโอกาสทางการเรียนรู้ให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งโดยเฉพาะธรรมชาติของนิสิตสาขาวิชานี้ก็จะมีเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง กล้าแสดงออก เรียนรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลทำให้เกิดการเรียนรู้และการรับความรู้ประสบการณ์ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน มีเทคนิควิธีการสอนให้นิสิตได้รับความรู้ความเข้าใจ โดยคอยชี้แนะแนวทางตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนกระทั่งจบการศึกษาด้วย อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนได้พัฒนาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เป็นแบบอย่างที่ดีให้นิสิต ส่งผลให้แม้จะศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน แต่มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ดังเช่น บุญชม ศรีสะอาด (2541: 1-2) กล่าวถึง การเรียนรู้เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณภาพว่ามนุษย์จะดำรงชีวิตได้โดยใช้การเรียนรู้ โดยอาศัยการสอน และผู้สอนนั้นต้องทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ เพื่อให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทลักษณ์ จันทรศรี (2547: 98) ได้ศึกษาทัศนะของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนะสภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.3 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชาเรียนลักษณะเดียวกัน มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้คล้ายคลึงกัน นิสิตมีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมั่นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา และนิสิตมีช่วงอายุใกล้เคียงกัน เป็นกลุ่มคนวัยเดียวกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แสดงออกคล้ายคลึงกัน จึงมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ดังเช่น เมอร์เรนส์ (Mehrens. 1973: 402) กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้

ความสามารถหรือสติปัญญา แต่มีองค์ประกอบอื่นที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ทักษะของผู้เรียนต่ออาจารย์ นิสัยการเรียน เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญฤดี ขำซ้อน สัตย์ (2542: 81) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และ ชญาภาณท์ นวลสิงห์ (2547: 72) ที่ศึกษาความพึงพอใจของ นิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนไม่มีเสียงดังรบกวน มีห้องสมุดภายในคณะให้บริการแก่นิสิต มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น เพื่อให้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะควรปรับปรุงห้องเรียนให้ไม่มีเสียงดังรบกวนขณะจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาทักษะและสติปัญญาของนิสิต โดยจัดวางระบบห้องเรียนสำหรับรายวิชาที่ต้องใช้สมาธิ ห้องเรียนที่เน้นการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ห้องเรียนฝึกปฏิบัติการทางภาษา ให้แยกออกจากห้องเรียนที่ต้องใช้เสียง เพื่อไม่ให้เสียงดังรบกวนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ทำให้นิสิตมีสมาธิต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง และควรจัดห้องสมุดภายในคณะเปิดให้บริการหนังสือโดยเฉพาะในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและให้บริการภายในห้องสมุด มีเวลาเปิด-ปิดให้บริการชัดเจน เพื่อให้นิสิตได้ศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคต

2. ด้านความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ จากการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สื่ออุปกรณ์มีการปรับปรุง/ซ่อมแซม อยู่สม่ำเสมอ มีระบบสำรองไฟ ขณะใช้งานสื่ออุปกรณ์ต่างๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น เพื่อให้สื่ออุปกรณ์มีมาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน คณะควรจัดสรรสื่ออุปกรณ์ให้มีความทันสมัย มีจำนวนเพียงพอ และมีระบบตรวจสอบสภาพการใช้งานของสื่ออุปกรณ์ภายในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ ภายหลังจากเลิกใช้งานทุกครั้ง และหากพบความเสียหาย ต้องนำไปซ่อมแซม เพื่อการใช้งานในครั้งต่อไปได้ทันที มีการปรับปรุงระบบเครื่องเสียง ไมโครโฟนอาจารย์

ให้ใช้งานได้ดี เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนรวมขนาดใหญ่ ที่มีนิสิตจำนวนมาก ต้องมีสื่ออุปกรณ์ที่พร้อมใช้งาน ระบบเสียงไมโครโฟนไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน และมีระบบสำรองไฟ เพื่อป้องกันผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากปัญหาทางระบบไฟฟ้า เช่น การชำรุดและเสียหายของสื่ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือการสูญหายของข้อมูลที่สำคัญ รวมถึงการสูญเสียเวลา การมีระบบสำรองไฟ สื่ออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้สามารถเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับปัญหาทางไฟฟ้าและป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้

3. ด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยี จากการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สัญญาณอินเทอร์เน็ตมีความรวดเร็วและมีความเสถียร มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น เพื่อให้การจัดความพร้อมด้านเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะควรวางระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้มีความรวดเร็ว เสถียรมากขึ้น เพื่อให้นิสิตได้ค้นหาหาข้อมูลทางวิชาการ เพราะสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเสมือนเป็นห้องสมุดออนไลน์ ที่นิสิตได้สืบค้นหาข้อมูลต่างๆ ตลอดจนทำการเรียนการสอนผ่านระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ตได้

4. ด้านความพร้อมการให้บริการแก่นิสิต จากการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระบบการให้บริการแก่นิสิต เป็นระเบียบ มีขั้นตอนชัดเจน และเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ด้วยถ้อยคำสุภาพ เต็มใจให้บริการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น เพื่อให้การจัดบริการแก่นิสิตมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น คณะควรแจ้งลำดับขั้นตอน ระเบียบ ข้อปฏิบัติต่างๆ ให้นิสิตทราบอย่างทั่วถึง และหลากหลายช่องทาง มีการจัดอบรมการให้บริการ Service mind ให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และคัดเลือกเจ้าหน้าที่ที่มีมนุษยสัมพันธ์ให้บริการแก่นิสิต ตลอดจนมีระบบประเมินการให้บริการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชาอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2540). สมรรถนะของหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง 2533 วิสัยทัศน์
มัธยมศึกษาในอนาคต: สาระและมุมมอง. กรุงเทพฯ: ศูนย์กลางคึกฤทธิ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). (ร่าง) กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574. สืบค้น
เมื่อ 5 มกราคม 2560. จาก <http://www.onec.go.th/index.php/page/view/Outstand/1879>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2560. จาก
http://www.eqd.cmu.ac.th/Curr/rule_mua.html
- กวีภัทร จาวชาวนา. (2559). การพัฒนาตัวชี้วัดทักษะการจัดการห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 ของครู.
สืบค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2560. จาก [https://www.tci-](https://www.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/70972/57626)
[thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/70972/57626](https://www.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/70972/57626)
- กนกรัตน์ นาคนฤทัย. (2540). สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม
อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของนักศึกษา. ปรินทิฟานิช กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิดานันท์ มะลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์.
- กิตติพร พินิจการ. (2548). ทักษะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปรินทิฟานิช กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัมพล เกื้อกุล. (2547). ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยม
ละออ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กศ.ม. (ธุรกิจ
ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลธน ธนาพงศ์. (2530). ประโยชน์และการบริการ. เอกสารการสอนชุดวิชาบริหารงานบุคคลใน
สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช* พิมพ์ครั้งที่ 7: ม.ป.ท.
- กฤษมันต์ วัฒนารงค์. (2555). สิ่งแวดล้อมทางการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2560. จาก
<https://www.thairath.co.th/content/232635>
- ขวัญฤดี ขำซ้อนสัตย์. (2542). การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินทิฟานิช กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555). แผนพัฒนาการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา 2555-2559. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542.

- กรุงเทพฯ: พรินทกราฟฟิค.
- คณะอนุกรรมการกิจการเพื่อการสื่อสารสังคม (2554). *คู่มือฉบับพกพา"ปฏิรูปการศึกษาไทย"*
กรุงเทพฯ: ปรีณ ซิตี จำกัด
- คุรุสภา. (2559). ขับเคลื่อนการศึกษาไทยอย่างไร จึงถูกใจประชาชน. สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2560.
จาก <http://www.ksp.or.th/ksp2013//content/view.php?mid=99&tid=1&did=966>
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิต
พอยท์ จำกัด.
- จ่านง อินทองคำ. (2533). *สรุปรายงานวิจัยสำรวจสภาพแวดล้อมวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี*.
ปัตตานี : งานวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2550). *E-Instructional Design วิธีวิทยาการออกแบบการเรียนการสอน*
อิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จรรยา กุลอำนวยชัย. (2538). *การศึกษาความพอใจของผู้รับบริการสังคมสงเคราะห์ของศูนย์บริการ*
สาธารณสุข สำนักอนามัย. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุลชาติ อรรถะนาถ. (2551). *ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อ*
สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทลักษณ์ จันทร์ศรี. (2547). *สภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติ คณะ*
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การ
อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชญาภาณท์ นวลสิงห์. (2547). *ความพึงพอใจของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ*
โรฒ องค์กร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชนี้ กระปี่ทอง. (2555). *ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะ*
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชาติ ไชยเขต. (2538). *สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยสยามตามทัศนะของนักศึกษา*. ปรินญานิพนธ์
กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ชม ภูมิภาค. (2543). *เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา*. เทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา ปีที่ 7 ฉบับที่ 1
(ประจำปีการศึกษา 2543): 15-23.
- ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่ 1; ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่ 2; ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่ 3; ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่ 4; 2559;
สัมภาษณ์

- ทิพย์วรรณ หันหาบุญ. (2544). สภาพแวดล้อมทางวิชาการของการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี
ตามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนกร หวังพิพัฒน์วงศ์. (2549). Virtual University กับการศึกษาแบบสร้างสรรค์. สืบค้นเมื่อ 2
กุมภาพันธ์ 2560. จาก
http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_10/pdf/aw10.pdf
- ธีระ รุญเจริญ และ วาสนา ศรีโพธิ์. (2554). กลยุทธ์การพัฒนาความเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
LEARNING PERSON DEVELOPMENT. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- ถาวร สารวิทย์. (2523). การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งก่อสร้าง. พิษณุโลก: ม.ป.พ.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2557). หลักการ และทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท
ธีรณสาร จำกัด
- นภัสนันท์ อัจฉริยบุตร. (2557). ทักษะของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภา แก้วศรีงาม. (2537). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นัยพินิจ คชภักดี. (2545). พัฒนาสมองลูกให้ล้ำเลิศ. กรุงเทพฯ: แพลน พับลิชชิ่ง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช, ผ่องศรี วาณิชย์สุวงศ์, วุฒิชัย เนียมเทศ, ณัฐวิทย์ พจนตันติ.
(2558). การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยสังกัดสถาบันพระบรมราช
ชนก กระทรวงสาธารณสุข. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บวร เทศารินทร์. (2554). การศึกษานานาชาติ. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2560. จาก
<http://www.obec.go.th/>
- ประสงค์ วงศาโรจน์. (2541). สภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ในทัศนะของ
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเวศ วะสี. (2542). วิสัยทัศน์กระบวนการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วารสารวิชาการ, 9 ถ่ายเอกสาร.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2545). หลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- ปาจริย์ สิริปรินูญา. (2558). สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปทีป เมธาคุณวุฒิ. (2544). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปิยวรรณ สีเชียง. (2556). *ทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ปิยวรรณ เกาะแก้ว. (2551). การให้บริการทางการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2560. จาก
http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=17726&Key=news_research
- ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรพจน์ พจน์พัฒนาพล. (2548). *การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนวัดเทพนิมิต สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาของฉะเชิงเทรา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2524). *เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (วิจัยการศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พิศจิตร สุขวุฒิไชย. (2553). *การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนการสอน
ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.(ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2533). *กิจกรรมเพื่อพัฒนากระบวนการทางวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สถาบัน
พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. (2546). *การปฏิรูประบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา: การพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขตปทุมวัน. ถ่ายเอกสาร.
- พนม พงไพบูลย์. (2541). *การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน*. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มันทนา แขวงโสภา. (2538). *สภาพแวดล้อมวิทยาลัยพยาบาลและผดุงครรภ์ กระทรวงสาธารณสุข
ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา*. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม.(การอุดมศึกษา)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ฝ่ายบริการการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2560 จาก
<http://eduserv.ku.ac.th/index.php?method=about>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์. (2556). *หลักการให้บริการที่ดี*. สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2560 จาก
<http://wiki.rmuk.ac.th/index.php/>
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2559). *สำนักงานอาคารและสถานที่/กลุ่มอำนวยการกลาง*. สืบค้นเมื่อ 6
มกราคม 2560 จาก <https://www.spu.ac.th/pp/about/management>

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2555). คู่มือเทคนิคการให้บริการด้วยใจ Service Mind. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2560. จาก <http://lib.swu.ac.th/th/images/qa/2555/servicemind.pdf>
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2557). วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน. สืบค้นเมื่อ 18 กรกฎาคม 2560 จาก <http://academic.swu.ac.th/Default.aspx?tabid=7510>
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2558). ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2560. จาก <http://www.swu.ac.th/history.php>
- รังสรรค์ สุกันทา. (2543). การเรียนรู้สารสนเทศ. วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 28, ฉบับที่ 3 (มี.ค.-มิ.ย. 2543).
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- เลิศศักดิ์ คำปสิว. (2551). การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม (การบริหารการศึกษา) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ อิศรัมย์ยะ. (2537). รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงาน อาคารสถานที่สิ่งแวดลอม การจัดสวัสดิการและบริการของวิทยาลัย อาชีวศึกษาภูเก็ต. : งานวิจัยและพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
- วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). “บุคลากรนิสิตนักศึกษา”. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร วรุตบางกูร. (2524). การวางแผนและพัฒนาศึกษา. กรุงเทพฯ: ขนิษฐาการพิมพ์และโฆษณา.
- วิจิตร สินสิริ. (2534). การอุดมศึกษาเชิงรุก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท อาร์ แอนด์ ปรีนท์ จำกัด.
- วีระ ไทยพานิช, สุพรรณวรรณ ตันติผลาผล. (2546). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). ครูเพื่อศิษย์สร้างห้องเรียนกลับทาง. กรุงเทพฯ: เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- วิรงรอง สิตไทย. (2557). ความพึงพอใจของนักศึกษาแพทย์ที่มีต่อการให้บริการของงานบริการ การศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชุด เทพประสิทธิ์. (2549). ภาษาศาสตร์กับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียน คอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2560 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/46080>.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2528). ความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารบัณฑิตศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. และจรรยา กลางณรงค์. (2534). การศึกษาเพื่อพัฒนาและรักษาสีงแวดล้อม.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณิการ์ พิมพ์มาศ. (2559). ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา ชิตามร (2546). ทศณะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2545). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการ
เรียนรูของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลที่มีตัว
แปรแฝง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทนต์ ศรีไสย์. (2539). การสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จิราภา การพิมพ์.
- สุนันท์ สุขสวัสดิ์. (2552). สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ศิริ
ราชพยาบาลในทัศนะของนักศึกษาแพทย์. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2554). เทคโนโลยีการศึกษา : หลักการ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2
ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2550). การใช้สื่อ. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2560. จาก
http://pankhwan6.blogspot.com/p/blog-page_23.html
- สุพัทธรา สุภาพ. (2545). สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนทร เอี่ยมเกษมสิน. (2547). สภาพแวดล้อมในสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ตามความคิดเห็นของ
นักศึกษา. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพร ตั้งสมวรพงษ์. (2542). การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์: รวมบทความวิชาการการ
อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทพรินต์โพร จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2560. จาก
<http://www.mua.go.th/users/bhes/DATA%20BHE52558/upload%20file%20IQA/iqa%20manual2557.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11
(พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2560. จาก <http://www.mua.go.th/users/bhes/DATA%20BHE52558/upload%20file%20IQA/iqa%20manual2557.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). แนวทางการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2. การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- หาญศึก เล็บครุฑ. (2553). แนวคิดการใช้สารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดกระบวนการคิด. วารสารวิทยบริการ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี) ปีที่ 21. ฉบับที่ 1 (ม.ค – เม.ย. 2553)
- อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์. (2545). สภาพแวดล้อมการเรียนรู้. ฉบับที่ 25. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรรณพ คุณพันธ์. (2521). การสร้างแบบสำรวจจำแนกสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยของไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณชัย กัณฑภา. (2548). การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียน ประถมศึกษา อำเภอยะอำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร
- อโนชา สิมพา. (2553). ทศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย. ปริญญาโท กศ.ม (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อนุศักดิ์ สมิตสันต์. (2540). การบริหารวิชาการ Administration of academic affairs. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วัฒนางรงค์. (2551). การสอนที่มีประสิทธิภาพระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อัจฉรา สุขารมณ และ พรณี บุญประกอบ. (2542). สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สัมพันธ์กับภาวะความเครียดในการเรียนของนิสิต. ปริญญานิพนธ์. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอื้ออารี ทองแก้ว จันทร. (2558). บทความ-smart-classroom.pdf. สืบค้นเมื่อ 18 กรกฎาคม 2560. จาก <http://uaaree.dusit.ac.th/wp-content/uploads/2015/12/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1-smart-classroom.pdf>

- Astin, Alexander W. (1993). *The College Environment*. New York : American Council on Education.
- Ashworth, Allan and Roger, C. Harvey. (1994). *Assessing Quality in Further and Higher Education*. London : Jessica Kingsley Publishers.
- Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 4th ed. New York: Harper.
- _____ (1990). *Essentials of Psychological Testing*. 5th ed. New York: Harper.
- Ferguson, George Andrew. (1981). *Statistical Analysis in Psychological and Education*. 5th ed. New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). *Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurements*. 607-610.
- Likert, R.A. (1932, May). "Technique for the Measurement of Attitudes," *Arch Psychological*. 25(140): 1-55.
- Mary L. Good (2006). *Intergrating the Individual and the Organization*. New York: Wiley.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehman. (1973) *Measurement and Evaluation in Education and Psychology*. New York : Rinehart and Winston.
- Newcomb, T.M. (1962). "Student Peer Group Influence." In *Personality Factors on the College Campus*. New York : Social Science Research Council.
- Pace, C.R., and G.E. Stem. (1965). "An Approach to the Measurement of Psychological Characteristics of College Environment" *Journal of Educational Psychology*. 49 : 260-277.
- Seager, P.W. (1961). *Propose the School Building Code of Thailand*. Indiana: Indiana University.
- Yamane, T. (1973). *Statistics an Introductory Analysis*. New York : Harper & Row.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน จำนวน 6 หน้า ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- 2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
- 2.2 ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์
- 2.3 ความพร้อมด้านเทคโนโลยี
- 2.4 ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

2. ในการตอบ ขอให้นิสิตอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาคำถามแต่ละข้อและโปรดตอบตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน ว่าตรงกับสภาพความรู้สึกมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่าง ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ผลจากการตอบ ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนิสิต ดังนั้น โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง
 คำตอบของนิสิตจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ครั้งนี้
 น.ส.จิตชญา บาลโส

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
 แขนงการบริหารการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัว
 นิสิต

1. ชั้นปีที่ศึกษา

- [] 1. ชั้นปีที่ 1
 [] 2. ชั้นปีที่ 2
 [] 3. ชั้นปีที่ 3
 [] 4. ชั้นปีที่ 4

2. คณะที่ศึกษา

- [] 1. คณะมนุษยศาสตร์
 [] 2. คณะสังคมศาสตร์
 [] 3. คณะศึกษาศาสตร์
 [] 4. คณะศิลปกรรมศาสตร์
 [] 5. คณะเศรษฐศาสตร์
 [] 6. วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- [] 1. เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป
 [] 2. เฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.24
 [] 3. เฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.50

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิตในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดตอบตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน ว่าตรงกับสภาพความรู้สึกมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่าง ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ					
1. อาคารสถานที่ มีจำนวนเพียงพอ					
2. อาคารสถานที่ มีความมั่นคง ปลอดภัย ต่อนิสิต					
3. ห้องเรียน มีขนาดพอดี กับสัดส่วนผู้เรียน					
4. ห้องเรียน มีความสะอาด					
5. ห้องเรียน ไม่ร้อนอบอ้าว อากาศถ่ายเทได้สะดวก					
6. ห้องเรียน ไม่มีเสียงดังรบกวน					
7. ห้องเรียน มีแสงสว่างเพียงพอเหมาะต่อการเรียนการสอน					
8. มีห้องสมุดภายในคณะให้บริการแก่นิสิต					
9. มีสนามกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง					
10. มีบริเวณให้นิสิตได้พบปะสังสรรค์ พักผ่อนหย่อนใจ ปรึกษาหารือ					
11. มีบริเวณสำหรับประชาสัมพันธ์ข่าวสาร แจ้งข่าว กิจกรรมต่างๆ					
12. จัดบริเวณทางเดินทั้งภายในและนอกอาคาร สวยงาม สะอาด ปลอดภัย					
ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์					
13. สื่ออุปกรณ์ ภายในห้องเรียน พร้อมใช้งาน (เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉาย เครื่องเสียง ไมโครโฟน เป็นต้น)					
14. สื่ออุปกรณ์ มีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน					

ความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
15. สื่ออุปกรณ์มีการปรับปรุง/ซ่อมแซม อยู่สม่ำเสมอ					
16. สื่ออุปกรณ์ มีความทันสมัย					
17. สื่ออุปกรณ์ ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น					
18. สื่ออุปกรณ์ สามารถควบคุมการเรียนเป็นกลุ่ม หรือ รายบุคคลได้					
19. เครื่องเสียง ไมโครโฟน ขยายเสียงชัดเจน เป็นระบบสเตอริโอ					
20. มีระบบสำรองไฟ ขณะใช้งานสื่ออุปกรณ์ต่างๆ					
21. มีระบบต่อพ่วงอุปกรณ์ ที่สามารถใช้งานได้ดี ปลอดภัย					
22. มีตารางการใช้ ยืม คัดลอกอุปกรณ์ ที่ชัดเจน					
23. มีการจัดสื่ออุปกรณ์สำรอง ที่สามารถใช้งานทดแทน ได้ทุกกรณี					
ความพร้อมด้านเทคโนโลยี					
24. คอมพิวเตอร์ มีปริมาณ ให้บริการอย่างเพียงพอกับสัดส่วนนิสิต					
25. คอมพิวเตอร์ มีสภาพพร้อมใช้งาน					
26. คอมพิวเตอร์ มีความทันสมัย					
27. คอมพิวเตอร์ มีระบบปฏิบัติการที่รองรับต่อการจัดการเรียนรู้					
28. สัญญาณอินเทอร์เน็ตครอบคลุมพื้นที่ทั้งภายในและภายนอก อาคาร ห้องเรียน เป็นต้น					
29. สัญญาณอินเทอร์เน็ตมีความรวดเร็วและมีความเสถียร					
30. การเข้าสู่อินเทอร์เน็ตเครือข่ายไวเลสแลน WISE ทำได้โดยง่าย					
31. มีฐานข้อมูลออนไลน์ ที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูล					
32. มีการใช้ Google Classroom หรือโปรแกรมอื่นๆ เพื่อสนับสนุน การเรียนรู้					
33. ใช้เทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนระบบการเรียนการสอนให้นิสิตเกิด การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง					
ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต					
34. เจ้าหน้าที่ให้บริการ ด้วยความรวดเร็ว					
35. ระบบการให้บริการแก่นิสิต เป็นระเบียบ มีขั้นตอนชัดเจน					

ความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
36. เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ด้วยถ้อยคำสุภาพ เต็มใจให้บริการ					
37. เจ้าหน้าที่ให้บริการ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
38. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารทันสมัย ทันเหตุการณ์					
39. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ภายใน/นอกอาคาร ห้องเรียน					
40. มีช่องทางสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และรับฟังความคิดเห็นของนิสิต					
41. มีระบบการรับส่งเอกสาร ระบุเวลาชัดเจน					
42. นิสิตได้รับการบริการด้วยความเป็นธรรม อย่างเท่าเทียมกัน					
43. นิสิตมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ช่วยเหลือ จากเจ้าหน้าที่และคณะ ในด้านต่างๆ					
44. นิสิตมีความพึงพอใจต่อการให้คำแนะนำ การแนะแนวอาชีพ จาก เจ้าหน้าที่ และอาจารย์ที่ปรึกษา					

นิสิตสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต
ในรายด้าน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี

.....

.....

.....

.....

.....

4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณา

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญและรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรง

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 1381

วันที่ ๘ เมษายน 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจิตชญา บาลโสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี อาจารย์ ดร.ประภาศรา ธโนศวรรย์ และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพร องค์กร เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบทาน ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณา ติดต่อ นิสิต โทรศัพท 098 270 4180

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจิตชญา บาลโสง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จิรรัช ๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

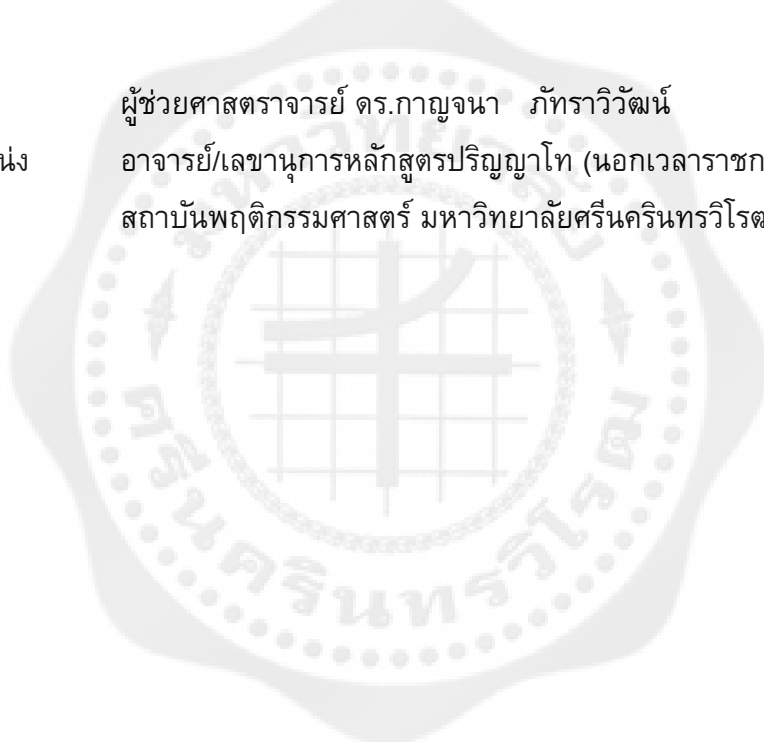
คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร
ตำแหน่ง อาจารย์/หัวหน้าสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตร ศศ.ด (ศิลปวัฒนธรรม)
สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทรวิวัฒน์
ตำแหน่ง อาจารย์/เลขานุการหลักสูตรปริญญาโท (นอกเวลาราชการ)
สังกัด สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 1.1

วันที่ ๕ เมษายน 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจิตตญา บาลโสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี อาจารย์ ดร.ประภัสรา อโนศวรชัย และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบทดสอบ เรื่อง "สภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" กับนิสิตระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ภาคปกติ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ในคณะของท่าน ระหว่างเดือน เมษายน 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม 2560 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถาม ข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 098 270 4180

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ศิริวิทย์ ข.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 1301

วันที่ ๕ เมษายน 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์กับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจิตชญา บาลโสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี อาจารย์ ดร.ประภาศรา ชโนศวรรย์ และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์กับข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบทดสอบ เรื่อง "สภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" กับนิสิตระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ภาคปกติ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ในคณะของท่าน ระหว่างเดือน เมษายน 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม 2560 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถาม ข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 098 270 4180

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

พิชิตชัย ๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นรายข้อ

ทางกายภาพ (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ด้านสื่ออุปกรณ์ (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.18	13	4.00
2	2.97	14	5.42
3	2.51	15	4.62
4	3.95	16	5.42
5	2.14	17	3.48
6	3.46	18	3.95
7	2.50	19	4.46
8	5.94	20	3.29
9	3.32	21	3.51
10	3.32	22	3.89
11	2.55	23	6.31
12	3.00		

ด้านเทคโนโลยี (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ด้านการให้บริการแก่นิสิต (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)
24	4.69	34	2.53
25	4.69	35	4.24
26	4.37	36	3.50
27	4.46	37	3.32
28	3.71	38	5.54
29	4.27	39	3.71
30	4.60	40	2.35
31	4.00	41	1.77
32	5.37	42	3.20
33	5.37	43	2.53
		44	2.00

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .974

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

คำชี้แจง เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง (Index of consistency: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง สอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

ความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3		
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ					
1. อาคารสถานที่ มีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสม	1	1	1	3	1
2. อาคารสถานที่ มีความมั่นคง สะอาด ปลอดภัย ต่อนิสิต	1	1	1	3	1
3. ห้องเรียน มีขนาดพอดี กับสัดส่วนผู้เรียน	1	1	1	3	1
4. ห้องเรียน สะอาด ไม่ร้อนอบอ้าว อากาศถ่ายเทได้สะดวก	1	1	1	3	1
5. ห้องเรียนไม่มีเสียงดังรบกวน	1	1	1	3	1
6. ห้องเรียนมีแสงสว่างพอเหมาะต่อการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
7. ห้องเรียนวิชาเฉพาะ มีจำนวนเพียงพอ เหมาะสม กับสัดส่วนนิสิต	1	-1	0	0	0
8. ห้องเรียนวิชาเฉพาะ มีรูปแบบที่ทันสมัย	1	-1	0	0	0
9. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องเรียน ปฏิบัติการท่องเที่ยวและโรงแรม และห้องเรียนวิชาปฏิบัติการอื่นๆ มีความพร้อมใช้งาน	1	1	-1	1	0.3
10. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องเรียน ปฏิบัติการท่องเที่ยวและโรงแรม และห้องเรียนวิชาปฏิบัติการอื่นๆ มีความทันสมัย	1	1	-1	1	0.3
11. มีห้องเรียนสำหรับฝึกปฏิบัติการเฉพาะ ที่หลากหลาย	1	-1	-1	-1	-0.3
12. มีห้องสมุดภายในคณะให้บริการแก่นิสิต	1	1	1	3	1
13. มีสโมสรนิสิตเพื่อเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมทางสังคมและ วิชาการต่างๆ	1	-1	1	1	0.3
14. มีสนามกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง	1	1	1	3	1
15. มีบริเวณให้นิสิตได้พบปะสังสรรค์ พักผ่อนหย่อนใจ ปรึกษาหารือ	1	1	1	3	1
16. มีบริเวณประชาสัมพันธ์สำหรับชี้แจงข่าวสาร กิจกรรมต่าง ๆ	1	1	1	3	1
17. จัดบริเวณทางเดินภายในและภายนอกอาคารสถานที่สวยงาม สะอาด และปลอดภัย	1	1	1	3	1

ความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3		
ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์					
18. สื่ออุปกรณ์ พร้อมใช้งาน (เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉาย เครื่องเสียง ไมโครโฟน เป็นต้น)	1	1	1	3	1
19. สื่ออุปกรณ์ มีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน	1	1	1	3	1
20. สื่ออุปกรณ์มีการปรับปรุง/ซ่อมแซม อยู่สม่ำเสมอ	1	1	1	3	1
21. สื่ออุปกรณ์ มีความทันสมัย	1	1	1	3	1
22. สื่ออุปกรณ์ ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น	1	1	1	3	1
23. สื่ออุปกรณ์ภายในห้องเรียนเฉพาะ ห้องปฏิบัติการทางภาษา มี ความพร้อมใช้งานตลอดเวลา	1	-1	0	0	0
24. สื่ออุปกรณ์ สามารถควบคุมการเรียนเป็นกลุ่ม หรือ รายบุคคลได้	1	1	1	3	1
25. เครื่องเสียง ไมโครโฟน ขยายเสียงชัดเจน เป็นระบบสเตอริโอ	1	0	1	2	0.7
26. มีระบบสำรองไฟ ขณะใช้งานสื่ออุปกรณ์ต่างๆ	1	1	1	3	1
27. มีระบบต่อพ่วงอุปกรณ์ ที่สามารถใช้งานได้ดี ปลอดภัย	1	1	1	3	1
28. มีระบบการตรวจเช็ค สื่ออุปกรณ์เป็นประจำ	1	-1	1	1	0.3
29. มีตารางการใช้ ยืม คืนอุปกรณ์ ที่ชัดเจน	1	1	1	3	1
30. มีการจัดสื่ออุปกรณ์สำรอง ที่สามารถใช้งานได้ทดแทน กรณี ห้องเรียนไม่เพียงพอ	1	1	1	3	1
ความพร้อมด้านเทคโนโลยี					
31. คอมพิวเตอร์ มีปริมาณ ให้บริการอย่างเพียงพอกับสัดส่วนนิสิต	1	1	1	3	1
32. คอมพิวเตอร์ มีสภาพพร้อมใช้งาน	1	1	1	3	1
33. คอมพิวเตอร์ เป็นเวอร์ชันใหม่ มีความทันสมัย	1	1	1	3	1
34. คอมพิวเตอร์ มีระบบปฏิบัติการที่รองรับกับการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1
35. สัญญาณอินเทอร์เน็ตครอบคลุมพื้นที่ทั้งภายในและภายนอก อาคาร ห้องเรียน เป็นต้น	1	1	1	3	1
36. สัญญาณอินเทอร์เน็ตมีความรวดเร็วและมีความเสถียร	1	1	1	3	1
37. การเข้าถึงค้นข้อมูลได้ทุกที่ตามความต้องการ	1	0	1	2	0.7
38. การเข้าสู่อินเทอร์เน็ตเครือข่ายไวเลสแลน WISE ทำได้โดยง่าย	1	1	1	3	1

ความคิดเห็นของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3		
39. มีใช้ระบบสัญญาณเครือข่ายศึกษาค้นคว้า เรียนรู้	1	0	-1	0	0
40. มีการใช้ Google Classroom หรือโปรแกรมอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้	1	1	1	3	1
41. มีการใช้ gmail.swu ในการรับส่งข้อมูลระหว่างกัน	1	0	0	1	0.3
42. ใช้เทคโนโลยีอื่นๆ สนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1	-1	1	1	0.3
43. ใช้เทคโนโลยีอื่นๆ สนับสนุนระบบการเรียนการสอนแก่นิสิต ให้เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1
ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต (เช่น อาคารสถานที่ โสตทัศนูปกรณ์ การบริการการศึกษา กิจกรรมนิสิต เป็นต้น)					
44. เจ้าหน้าที่ให้บริการ ด้วยความรวดเร็ว เอาใจใส่	1	1	1	3	1
45. ระบบการให้บริการแก่นิสิต มีขั้นตอน ชัดเจน ตามระเบียบ	1	1	1	3	1
46. เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ด้วยถ้อยคำสุภาพ เต็มใจให้บริการ	1	1	1	3	1
47. เจ้าหน้าที่ให้บริการ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	1	1	1	3	1
48. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารทันสมัย ทันเหตุการณ์	1	1	1	3	1
49. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ภายใน/นอกอาคาร ห้องเรียน	1	1	1	3	1
50. มีช่องทางสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และรับฟังความคิดเห็นของนิสิต	1	1	1	3	1
51. มีระบบการรับส่งเอกสาร ระบุเวลาชัดเจน	1	1	1	3	1
52. นิสิตได้รับการบริการด้วยความเป็นธรรม อย่างเท่าเทียมกัน	1	1	1	3	1
53. มีเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อซ่อมแซม/ปรับปรุงห้องเรียน/สื่ออุปกรณ์	1	-1	1	1	0.3
54. นิสิตได้รับความพึงพอใจต่อการให้บริการ ช่วยเหลือ จากเจ้าหน้าที่และคณะ ในด้านต่างๆ	1	1	1	3	1

ข้อเสนอแนะ**1. ความพร้อมทางกายภาพ**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี

.....

.....

.....

.....

.....

4. ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณา

ภาคผนวก จ

หนังสือขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 0978 /2560
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญาโท

เพื่อให้การทำปริญญานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 2410/2559 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2559 เรื่อง การมอบอำนาจของอธิการบดีให้ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่แทนแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ (สอบปากเปล่า) ของ นางสาวจิตตยา บาลโสง นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัว 55199130303 หลักสูตร การศึกษานานาชาติ สาขาวิชา การบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล	ยงศร	ประธาน (กรรมการบริหารหลักสูตร)
2. อาจารย์ ดร.ประวีศรา	ธโนศวรรย์	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)
3. อาจารย์ ดร.จิกรกฤษณ์	โปณะทอง	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)
4. อาจารย์ ดร.ประภาศรี	พรมประกอบ	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย)

กำหนดวันสอบปริญญานิพนธ์วันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เวลา 09.30 น. สถานที่สอบ ห้อง 301 อาคารเรียนรวมเอนกประสงค์

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์มีหน้าที่ดังนี้

- พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการทำปริญญานิพนธ์ โดยประเมินความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการนำเสนอและตอบคำถาม
- ประธานกรรมการทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2554 และสรุปผลการสอบตามมติของคณะกรรมการสอบ พร้อมส่ง รายงานผลการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์/สารนิพนธ์ (บว.432) ให้กับบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 30 วัน หลังสอบ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายในวันสุดท้ายของการส่งเล่มปริญญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามปฏิทิน การศึกษาที่ประกาศโดยบัณฑิตวิทยาลัย
- ประธานกรรมการ และกรรมการ ติดตามการแก้ไขปริญญานิพนธ์ตามคำแนะนำของกรรมการสอบ (ถ้ามี) และควบคุมการจัดทำรูปเล่มปริญญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้เป็นไปตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 13 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป จนเสร็จสิ้นหน้าที่กรรมการเมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษา

สั่ง ณ วันที่ 16 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2560

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจิตชญา บาลโสง
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2528
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	180/192 สุขสวัสดิ์โมเดิร์นคอนโดมิเนียม แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร 10140
สถานที่ทำงาน	สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จาก โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม
พ.ศ. 2552	บธ.บ (การบัญชี) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2553	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2560	กศ.ม (การบริหารและการจัดการการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ